

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทนำ

ในบทนี้ได้ จำแนก กลุ่มของประชากรเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ

- ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ซึ่งเป็นระยะเริ่มปฏิบัติงานศึกษาและเรียนรู้งานในหน้าที่ตลอดจนเป็นช่วงการปรับตัว

- ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ซึ่งเป็นระยะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากพอสมควร เข้าใจบทบาทของตนเองเป็นอย่างดี มักมีการครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องสูงขึ้นในกรณีของการมีคู่สมรส และเป็นช่วงที่มีการวางแผนสำหรับอนาคตมากขึ้น

- ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะที่สภาพทางร่างกาย เริ่มไม่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติหน้าที่บนเครื่องบิน ตลอดจนเป็นช่วงที่ใกล้การเกษียณอายุงาน เป็นช่วงซึ่งมีการวางแผนอย่างรอบคอบสำหรับชีวิตในปัจจุบันและอนาคตมาก

การจัดกลุ่ม การปฏิบัติงานทั้ง 3 กลุ่ม จะเป็นการหาข้อสรุปจากการวิจัย เปรียบเทียบให้เห็นภาพรวมของความต้องการด้านที่อยู่อาศัย ทั้งในสถานภาพก่อนทำงานในอาชีพนี้ ปัจจุบัน และการคาดหวังในอนาคตเพื่อจะได้ทราบถึง การพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยจำแนกระหว่างความต้องการที่อยู่อาศัยจากพื้นฐานส่วนบุคคลโดยแท้จริง กับความต้องการที่อยู่อาศัยในอุดมคติ

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับระดับการศึกษาแยกเพศ ชาย - หญิง

การศึกษา อายุ	เพศชาย				เพศหญิง			
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
20 - 29 ปี	7	24	5	33	14	78	-	92
	21.2	72.7	11.6	21.4	15.2	84.8	-	44.7
	31.8	20	22.7	-	66.7	43.3	-	-
30 - 39 ปี	10	63	5	78	6	68	5	79
	12.8	80.8	6.4	50.6	7.6	86.1	6.3	38.3
	45.5	52.5	41.7	-	28.6	37.8	100	-
40ปีขึ้นไป	5	33	5	43	1	34	-	35
	11.6	76.7	11.6	27.9	3.4	97.1	-	17
	22.7	27.5	41.7	-	4.7	18.9	-	-
รวม	22	120	12	154	21	180	5	206
	14.3	77.9	7.8	100	10.2	87.4	2.4	100

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็นเพศชายและเพศหญิง โดยมีเพศชายผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 154 ตัวอย่าง เพศหญิง 206 ตัวอย่าง แบ่งตามช่วงอายุและระดับการศึกษาดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี การศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรี 7 คน คิดเป็น 21.2% ปริญญาตรี 24 คน คิดเป็น 72.7% ปริญญาโท 5 คน คิดเป็น 11.6% รวม 33 คน คิดเป็น 21.4% ของประชากรเพศชาย

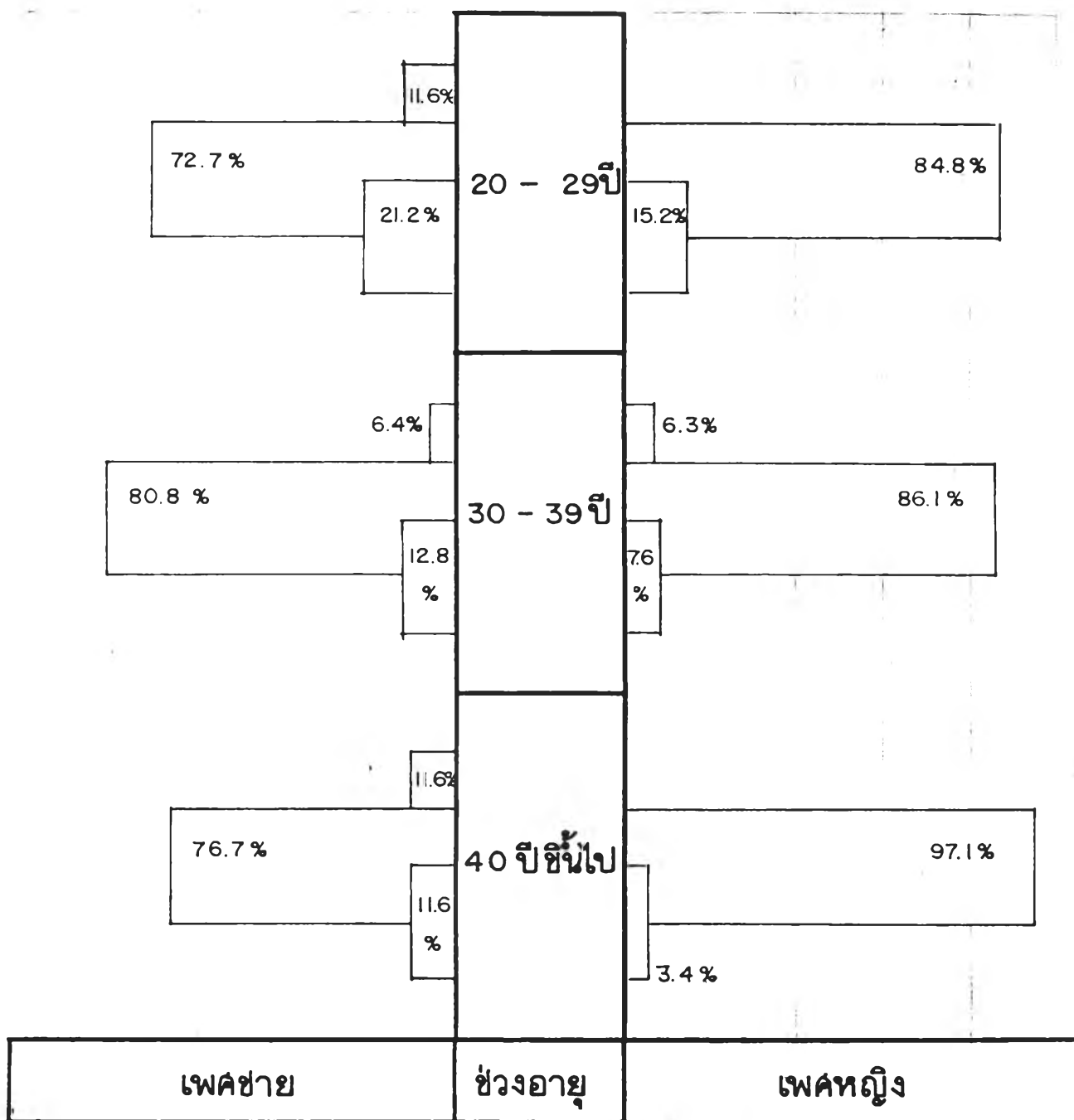
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี การศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรี 10 คน คิดเป็น 12.8% ปริญญาตรี 63 คน คิดเป็น 80.8% ปริญญาโท 5 คน คิดเป็น 6.4% รวม 78 คน คิดเป็น 50.6% ของประชากรเพศชาย

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป การศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรี 5 คน คิดเป็น 11.6% ปริญญาตรี 33 คน คิดเป็น 76.7% ปริญญาโท 5 คน คิดเป็น 11.6% รวม 43 คน คิดเป็น 27.9% ของประชากรเพศชาย

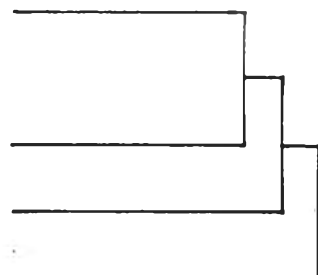
เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี การศึกษาดำกว่าปริญญาตรี 14คน คิดเป็น 15.2% ปริญญาตรี 78 คน คิดเป็น 84.8% ปริญญาโท ไม่มี รวม 92 คน คิดเป็น 44.7% ของประชากรเพศหญิง

ช่วงอายุ 30 - 39ปี การศึกษาดำกว่าปริญญาตรี 6 คน คิดเป็น 7.6% ปริญญาตรี 68 คน คิดเป็น 86.1% ปริญญาโท 5 คน คิดเป็น 6.3% รวม 79 คน คิดเป็น 17% ของประชากรเพศหญิง

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป การศึกษาดำกว่าปริญญาตรี 1 คน คิดเป็น 3.4 % ปริญญาตรี 34 คน คิดเป็น 97.1% ปริญญาโท ไม่มี รวม 35 คน คิดเป็น 17% ของประชากรเพศหญิง

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุ กับระดับการศึกษา

การศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับสถานภาพ แยกเพศ ชาย - หญิง

สถานภาพ อายุ	เพศชาย				เพศหญิง			
	โสด	สมรส	หย่าหรือ หม้าย	รวม	โสด	สมรส	หย่าหรือ หม้าย	รวม
20 - 29 ปี	32	1	-	33	71	21	-	92
	97.0	3	-	21.4	72.2	22.8	-	44.7
	39.0	1.5	-	-	56.3	29.2	-	-
30 - 39 ปี	50	28	-	78	42	37	-	79
	64.1	35.9	-	50.6	53.2	46.8	-	38.3
	61.0	41.8	-	-	33.3	51.4	-	-
40ปีขึ้นไป	-	38	5	43	13	14	8	35
	-	88.4	11.6	27.9	37.1	40	22.9	17
	-	56.7	100	-	10.3	19.4	100	-
รวม	82	67	5	154	126	72	8	206
	53.2	43.5	3.2	100	61.1	35	3.9	100

สถานภาพของประชากรทั้งเพศชาย - หญิง แบ่งเป็น 3 สถานภาพ คือ โสด สมรส หย่าหรือหม้าย แยกตามช่วงอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี สถานภาพโสด 32 คน คิดเป็น 97% สมรสแล้ว 1 คน คิดเป็น 3% ไม่มีการหย่าหรือหม้าย รวม 33 คน

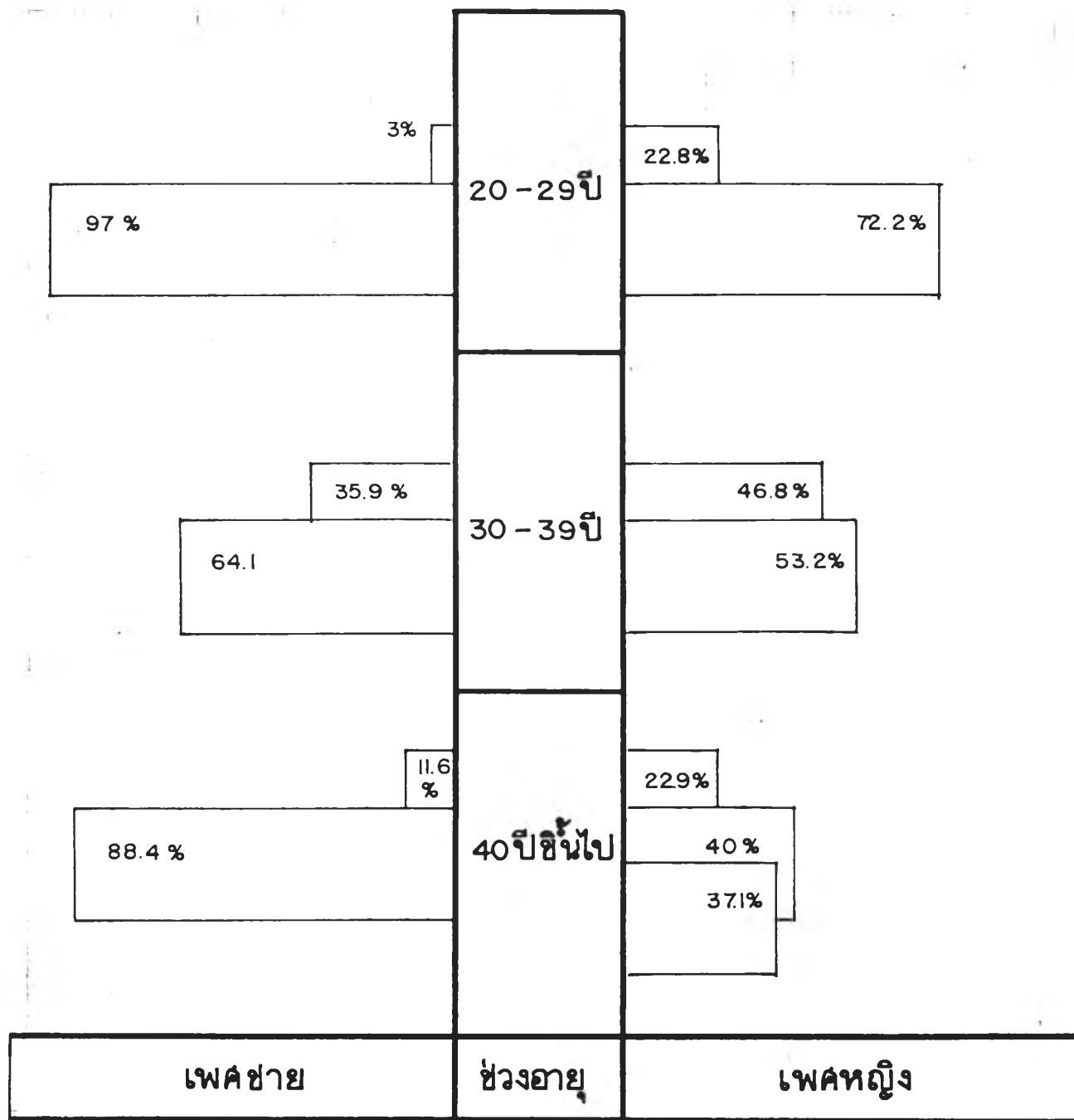
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี สถานภาพโสด 50 คน คิดเป็น 64.1% สมรสแล้ว 28 คน คิดเป็น 35.9% ไม่มีการหย่าหรือหม้าย รวม 78 คน

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ไม่มีสถานภาพโสด สมรสแล้ว 38 คน คิดเป็น 88.4% หย่าหรือหม้าย 5 คน คิดเป็น 11.6% รวม 43 คน

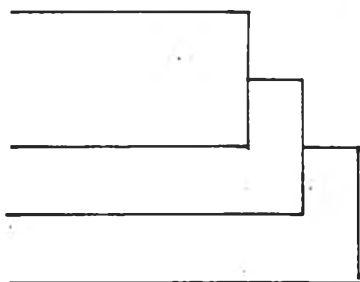
เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี สถานภาพโสด 71 คน คิดเป็น 72.2% สมรสแล้ว 21 คน คิดเป็น 22.8% ไม่มีการหย่าหรือหม้าย รวม 92 คน

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี สถานภาพโสด 42 คน คิดเป็น 22.8% สมรสแล้ว 37 คน คิดเป็น 46.8 % ไม่มีการหย่าหรือหม้าย รวม 92 คน

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป สถานภาพโสด 13 คน คิดเป็น 37.1 % สมรสแล้ว 14 คน คิดเป็น 40% หย่าหรือหม้าย 8 คน คิดเป็น 22.9% รวม 35 คน

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ สถานภาพ

หยาบ หรือ หมาย

ลมรด

ไลด

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับประสบการณ์การเดินทางในต่างประเทศกับรสนิยม
ต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

	เพศชาย				เพศหญิง			
	มีผลมาก	มีบ้างแล้ว แต่โอกาส	ไม่มีเลย	รวม	มีผลมาก	มีบ้างแล้ว แต่โอกาส	ไม่มีเลย	รวม
20 - 29 ปี	11	21	1	33	26	65	1	92
	33.3	63.6	3.0	21.4	28.3	70.7	1.1	44.7
	17.7	24.4	16.7	-	47.3	44.5	20	-
30 - 39 ปี	31	43	4	78	23	52	4	79
	39.7	55.1	5.1	50.6	29.1	65.8	5.1	38.3
	50	50	66.7	-	41.8	35.6	80	-
40ปีขึ้นไป	20	22	1	43	6	29	-	35
	46.5	51.2	2.3	27.9	17.1	82.9	-	17
	32.3	25.6	16.7	-	10.9	19.2	-	-
รวม	62	86	6	154	55	146	5	206
	40.3	55.8	3.9	100	26.7	70.9	2.4	100

ประสบการณ์การเดินทางในต่างประเทศของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน กับรสนิยม
ต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย แยกตามช่วงอายุ และเพศ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมาก 11 คน คิดเป็น 33.3% มีบ้าง 21 คน
คิดเป็น 63.6% ไม่มีเลย 1 คน คิดเป็น 3% รวม 33 คน

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลมาก 31 คน คิดเป็น 39.7% มีบ้าง 43 คน
คิดเป็น 55.1% ไม่มีเลย 4 คน คิดเป็น 5.1% รวม 78 คน

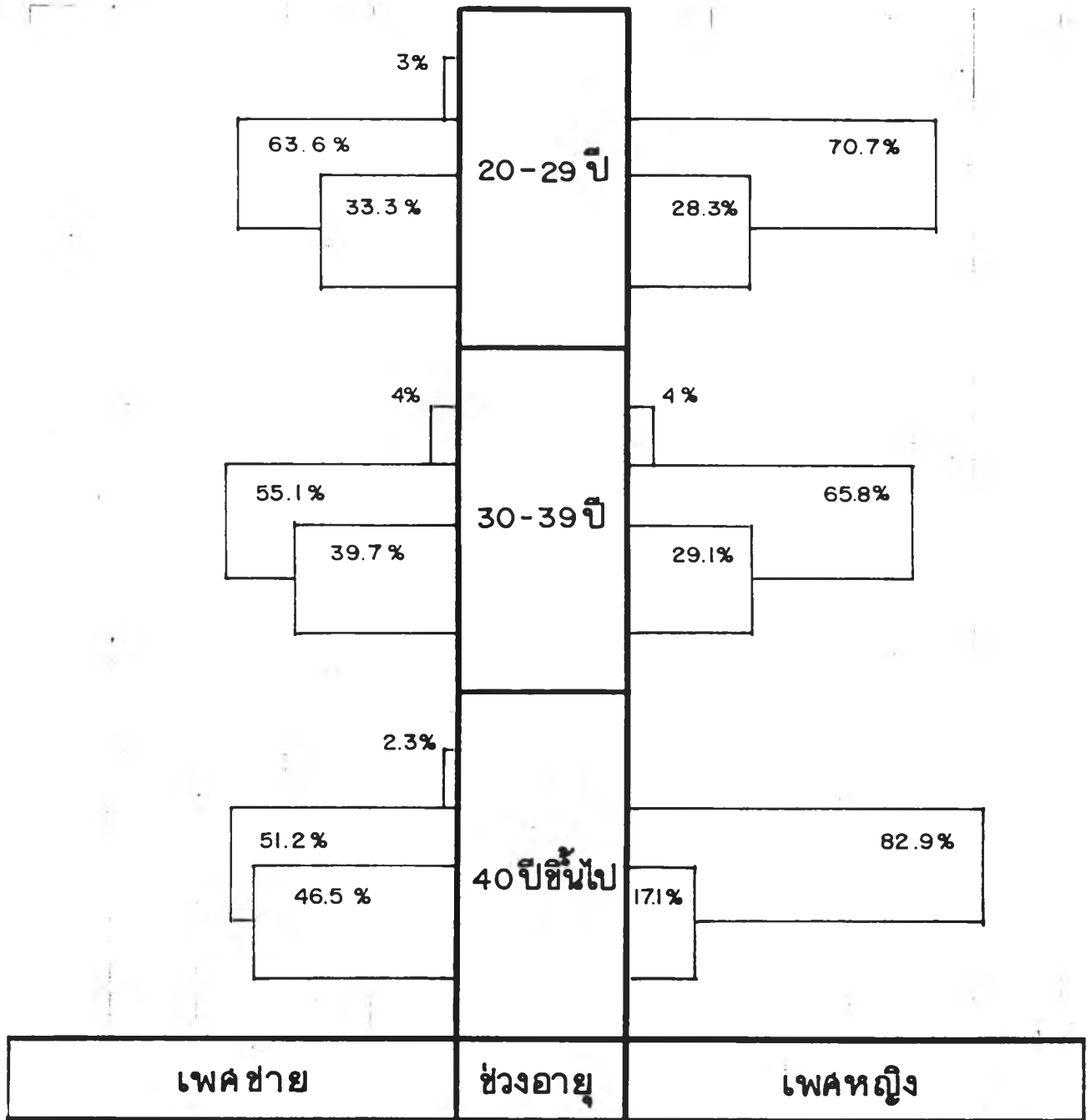
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลมาก 20 คน คิดเป็น 46.5% มีบ้าง 22
คน คิดเป็น 51.2% ไม่มีเลย 1 คน คิดเป็น 2.3% รวม 43 คน

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมาก 26 คน คิดเป็น 28.3% มีบ้าง 65 คน
คิดเป็น 70.7% ไม่มีเลย 1 คน คิดเป็น 1.1% รวม 92 คน

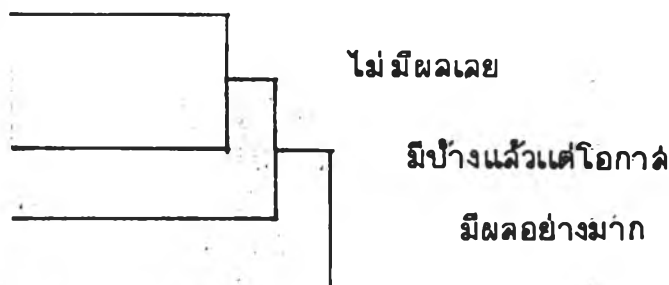
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีมาก 23 คน คิดเป็น 29.1% มีบ้าง 52 คน คิดเป็น 65.8% ไม่มีเลย 4 คน คิดเป็น 5.1% รวม 79 คน

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีมาก 6 คน คิดเป็น 17.1% มีบ้าง 29 คน คิดเป็น 82.9% ไม่มีใครตอบไม่มีเลย รวม 35 คน

ผลจากการวิจัยที่ 3 พบว่า ประชากรทั้งกลุ่มโดยภาพรวมมีแนวโน้มที่จะนำเอาประสบการณ์การเดินทางในต่างประเทศโดยการอาศัยแบบการดำรงชีวิต (Life Style) (ธงชัย สันติวงศ์ 2535) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ , 2534) (Kotler 1991) ซึ่งอธิบายสอดคล้องกับผลการวิจัยโดยแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งหมายถึง การอยู่กิน การพักผ่อน การใช้เงินและเวลา แบ่งเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก การมีประสบการณ์ในการเดินทางในต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยภายใน ในด้าน การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Leavning) และทัศนคติค่านิยม

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ประสบการณ์การเดินทางในต่างประเทศ ต่อรสนิยมด้านที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับอิทธิพลของกลุ่มอาชีพต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่
 ศักดิ์จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

อิทธิพลของอาชีพ อายุ	เพศชาย				เพศหญิง			
	มีผลอย่าง มาก	มีบ้าง	ไม่มีเลย	รวม	มีผลอย่าง มาก	มีบ้าง	ไม่มีเลย	รวม
20 - 29 ปี	10	15	8	33	22	53	17	92
	33.3	45.5	24.2	21.4	23.9	57.6	18.5	44.7
	17.9	22.7	25	-	46.8	47.3	36.2	-
30 - 39 ปี	25	37	16	78	20	46	13	79
	32.1	47.4	20.5	50.6	25.3	58.2	16.5	38.3
	44.6	56.1	50	-	42.6	-	27.7	-
40ปีขึ้นไป	21	14	8	43	5	13	17	35
	48.8	32.6	18.6	27.9	14.3	37.1	48.6	17
	37.5	21.2	25.0	-	10.6	11.6	36.2	-
รวม	56	66	32	154	47	112	47	206
	36.4	42.9	20.8	100	22.8	54.4	22.8	100

อิทธิพลของกลุ่มอาชีพ ซึ่งได้แก่ คำนิยม รสนิยม การเลียนแบบในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัยของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำแนกตามช่วงอายุดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลอย่างมาก 10 คน คิดเป็น 33.3% มีผลบ้าง 15 คน คิดเป็น 45.1% ไม่มีผลเลย 8 คน คิดเป็น 24.2% รวม 33 คน

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลอย่างมาก 25 คน คิดเป็น 32.1% มีผลบ้าง 37 คน คิดเป็น 47.4% ไม่มีผลเลย 16 คน คิดเป็น 20.5% รวม 78 คน

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลอย่างมาก 21 คน คิดเป็น 48.8% มีผลบ้าง 15 คน คิดเป็น 35.3% ไม่มีผลเลย 7 คน คิดเป็น 19.9% รวม 43 คน

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลอย่างมาก 22 คน คิดเป็น 23.9% มีผลบ้าง 53 คน คิดเป็น 57.6% ไม่มีผลเลย 17 คน คิดเป็น 18.5% รวม 92 คน

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลอย่างมาก 20 คน คิดเป็น 25.3% มีผลบ้าง 46 คน คิดเป็น 58.2% ไม่มีผลเลย 13 คน คิดเป็น 16.5% รวม 79 คน

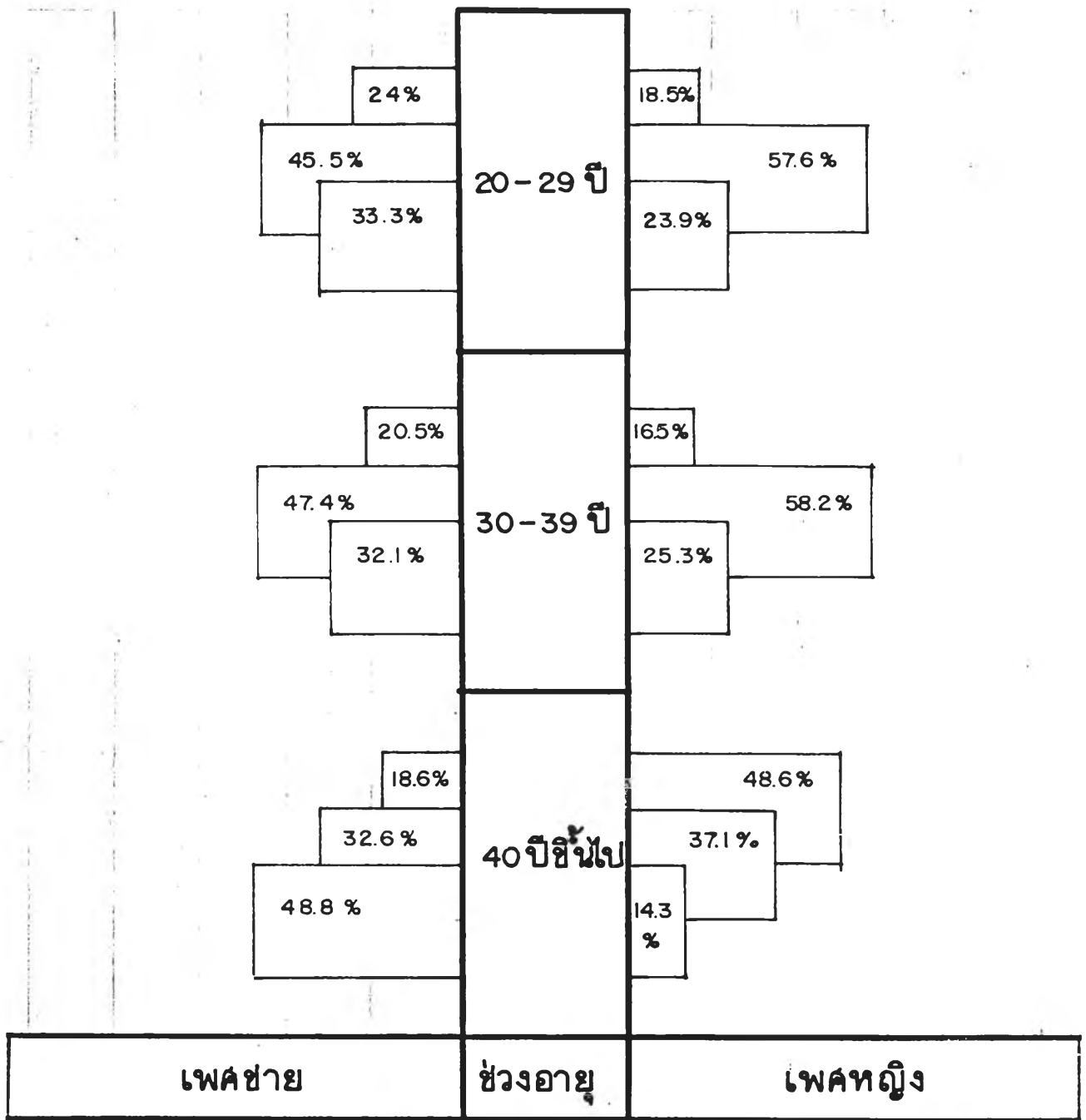
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลอย่างมาก 5 คน คิดเป็น 14.3% มีผลบ้าง 13 คน คิดเป็น 37.1% ไม่มีผลเลย 17 คน คิดเป็น 48.6% รวม 35 คน

ผลจากตารางที่ 4 พบว่า ประชากร จำนวนเพศ และช่วงอายุ มีทัศนะเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มอาชีพต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย สอดคล้องหลักการของทฤษฎี พฤติกรรมผู้บริโภค (ผศ.จิระภรณ์ ดันดิษฐ์รัตนกุล , 2535) โดยกล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของตลาดองค์กรในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Intorpersonal Factor) รวมถึง ปัจจัยด้านปัจเจกบุคคล และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกลุ่มจะกล้าเสี่ยงมากกว่า การตัดสินใจส่วนบุคคลซึ่งสอดคล้องกับผลของอิทธิพลของกลุ่มอาชีพต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยจะแตกต่างกันในผลของเพศชายที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปกลับให้ความสำคัญกลุ่มอิทธิพลของกลุ่มอาชีพเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจอธิบายในแง่ของทฤษฎีความต้องการซึ่งมาสโลว์ได้แบ่งชั้นของความต้องการต่าง ๆ เป็น 5 ชั้น และเพศชายที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่หรือเกือบทุกคนจะอยู่ในสถานะภาพของหัวหน้างาน ซึ่งความต้องการในด้านความรัก (Belonging and Love Needs) ในฐานะของความเป็นหัวหน้าหรือผู้นำ และความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Self Esteem Needs) ในความเป็นเพศชายส่งผลให้เพศชายที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปหันมาให้ความสนใจต่อภาพพจน์ของตนเองมากขึ้น ที่อยู่อาศัยส่วนหนึ่งเป็นภาพสะท้อนภาพพจน์ดังกล่าว

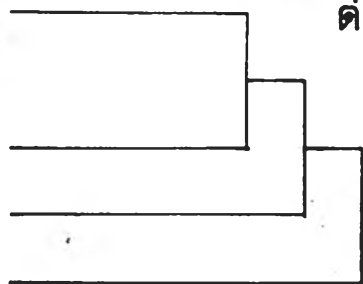
ในทางตรงข้าม เพศหญิงที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป กลับมีแนวโน้มในทางตรงข้าม คือ ให้ความสำคัญต่อความปัจเจกบุคคลสูงมากขึ้น อิทธิพลของกลุ่มอาชีพมีอิทธิพลน้อยลง ซึ่งแนวความคิดในเรื่องจิตวิทยาทุกช่วงวัย โดย Levinson และคณะ (1978) พบว่า ในอายุราว 40 ปี บุคคลมักตั้งคำถามกับตนเองหรือใส่ใจในแนวคิดในเรื่องชีวิตของตน ซึ่งแบ่งเป็น 4 หัวข้อ คือ

1. ความสำเร็จในการทำงานอาชีพ
2. ความสำเร็จในชีวิตครอบครัว
3. ความสำเร็จในสัมพันธภาพกับผู้อื่น
4. ความเป็นสุขภาพดี

ซึ่งจากการสอบถามโดยการสัมภาษณ์ พบว่า เพศหญิง มักไม่ค่อยได้รับ บทบาท ตำแหน่งหน้าที่ที่ก้าวหน้าเหมือนกับเพศชาย ในอายุเท่า ๆ กัน อันเนื่องมาจากความเหมาะสมและลักษณะความเป็นผู้นำ ซึ่งเพศชายมีสูงกว่าเพศหญิง และเพศหญิงช่วงอายุดังกล่าวมักมีความใส่ใจต่อครอบครัวบุตรหลานสูงขึ้นในช่วงนี้ เป็นเหตุให้เพศหญิงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ใ้ใจต่ออิทธิพลของกลุ่มอาชีพน้อยลง

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ อิทธิพลของกลุ่มอาชีพ ต่อการตัดสินใจ เรื่อง ที่อยู่อาศัย

ไม่มีผลเลย

มีบ้าง

มีผลอย่างยิ่ง

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยจำแนกเพศชาย - หญิง

การตัดสินใจ อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ปรึกษาให้ คำแนะนำ	จัดหางบ ประมาณ	ประสาน งาน	ทั้ง 3 ข้อ	รวม	ปรึกษาให้ คำแนะนำ	จัดหางบ ประมาณ	ประสาน งาน	ทั้ง 3 ข้อ	รวม
20 - 29 ปี	17	-	3	13	33	38	5	4	45	92
	51.5	-	9.1	39.4	21.4	41.3	5.4	4.3	48.9	44.7
	21	-	18.8	26	-	40	45.5	30.8	51.7	-
30 - 39 ปี	44	4	6	24	78	40	3	4	32	79
	56.4	5.1	7.7	30.8	50.6	50.6	3.8	5.1	40.5	38.3
	54.3	57.1	37.5	48.0	-	42.1	27.3	30.8	36.8	-
40 ปีขึ้นไป	54.3	57.1	37.5	48	-	42.1	27.3	30.8	36.8	-
	20	3	7	13	43	17	3	5	10	35
	46.5	7	16.3	30.2	27.9	48.6	8.6	14.3	28.5	17
รวม	81	7	16	50	154	95	11	13	87	206
	52.6	4.5	10.4	32.5	100	46.1	5.3	6.3	42.2	100

การมีส่วนร่วมของครอบครัว ซึ่งหมายถึงสามี - ภรรยา , บิดา - มารดา ในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ดังนี้ คือ

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ครอบครัวให้คำปรึกษา 17 คน คิดเป็น 51.5% ไม่มีคนตอบว่าครอบครัวจัดหางบประมาณ ประสานงาน 3 คน คิดเป็น 9.1% และทั้ง 3 ข้อ รวมกัน 13 คน คิดเป็น 39.4%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ครอบครัวให้คำปรึกษา 44 คน คิดเป็น 56.4% จัดหางบประมาณ 4 คน คิดเป็น 5.1% ประสานงาน 6 คน คิดเป็น 7.7% และทั้ง 3 ข้อ รวมกัน 24 คน คิดเป็น 30.8%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ครอบครัวให้คำปรึกษา 20 คน คิดเป็น 46.5% จัดหางบประมาณ 3 คน คิดเป็น 7% ประสานงาน 7 คน คิดเป็น 16.3% และทั้ง 3 ข้อรวมกัน 13 คน คิดเป็น 30.2%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ครอบครัวให้คำปรึกษา 38 คน คิดเป็น 41.3% จัดหางบประมาณ 5 คน คิดเป็น 5.4% ประสานงาน 4 คน คิดเป็น 4.3% และทั้ง 3 ข้อรวมกัน 45 คน คิดเป็น 48.9%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ครอบครัวให้คำปรึกษา 40 คน คิดเป็น 50.6% จัดหางบประมาณ 3 คน คิดเป็น 3.8% ประสานงาน 4 คน คิดเป็น 5.1% และทั้ง 3 ข้อรวมกัน 32 คน คิดเป็น 40.5%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ครอบครัวให้คำปรึกษา 17 คน คิดเป็น 48.6% จัดหางบประมาณ 3 คน คิดเป็น 8.6% ประสานงาน 5 คน คิดเป็น 14.3% และทั้ง 3 ข้อรวมกัน 10 คน คิดเป็น 28.5%

ผลจากตารางที่ 5 พบว่า ประชากรจำแนกเพศและช่วงอายุ มีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวซึ่งหมายถึง บิดา - มารดา และหรือ สามี - ภรรยา มีบทบาทในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย ดังนี้

การลำดับความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

- การให้คำปรึกษาแนะนำ
- การจัดหางบประมาณ
- การประสานงานในเรื่องต่าง ๆ
- ทั้ง 3 ข้อรวมกัน

ซึ่งผลการวิจัยเป็นดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปีส่วนใหญ่มักขอคำแนะนำปรึกษาจากครอบครัวเป็นหลัก , การใช้ทั้ง 3 วิธี , การประสานงานเล็กน้อย และไม่มีการตอบในเรื่องจัดหางบประมาณ เนื่องจากความเป็นเพศชายที่เริ่มมีรายได้สูงมักจะมีความมั่นใจในตนเองสูง การคิดเรื่องที่อยู่อาศัยจะเกิดกับตนเองเป็นหลักและอาศัยแนวความคิดจากครอบครัวเป็นตัวสนับสนุนแนวความคิดแห่งตน ข้อสังเกตคือไม่มีการตอบในเรื่องการจัดหางบประมาณ ซึ่งเป็นเหตุผลเช่นเดียวกับข้างต้น

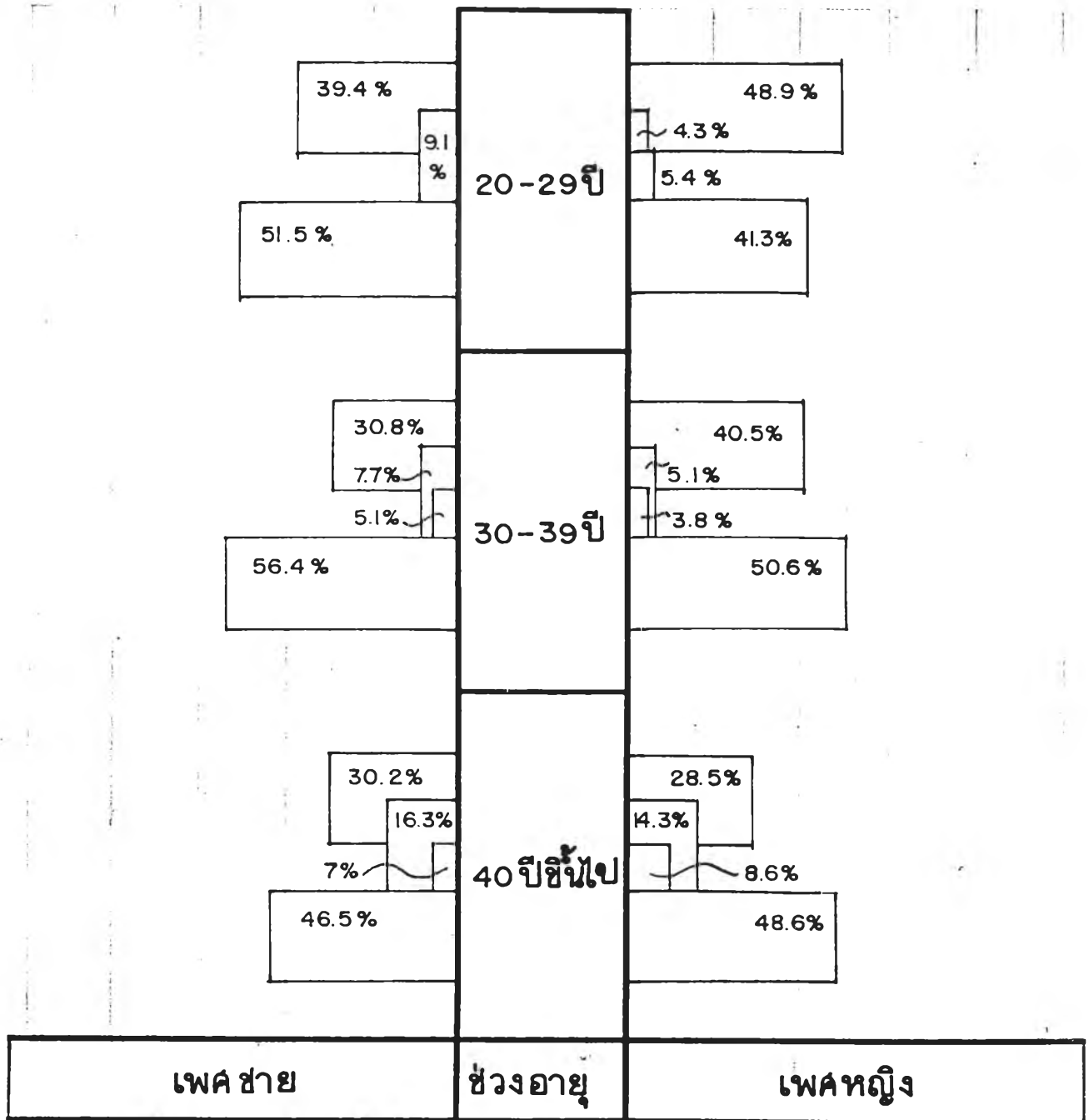
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี รวมถึงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเห็นเช่นเดียวกับช่วงอายุ 20 - 29 ปี แต่โดยพัฒนาการของวัยที่สูงขึ้น ตามทฤษฎีการพัฒนาของวัย ทำให้เข้าใจข้อเท็จจริงของชีวิตสูงขึ้น การต้องการความร่วมมือของครอบครัวในเรื่องของการจัดหางบประมาณมีมากขึ้น

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ให้ความสำคัญกับทั้ง 3 ขั้นตอนเป็นส่วนใหญ่ และการให้คำปรึกษาให้คำแนะนำอันเป็นเหตุผลเช่นเดียวกับเพศชายช่วงอายุ 20 - 29 ปี

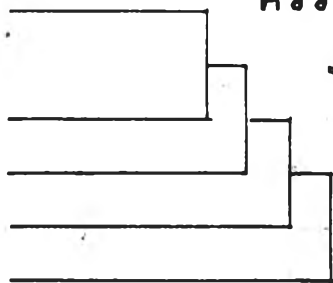
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี รวมถึงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เช่นเดียวกับเพศชาย

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2538 , หน้า 457) ได้กล่าวถึงการประกอบอาชีพในที่นี้คือตั้งแต่ อายุ 20 ปีไปจนถึง เกษียณอายุงานว่า อาชีพเป็นเครื่องชี้ความเป็นผู้ใหญ่ นอกจากจะทำให้ความรู้สึกรู้ว่ามีฐานะทางการเงินแล้ว ยังทำให้เกิดความรู้สึกมีอิสระเสรี มีความมีหน้ามีตา มีความมั่นคงทางจิตใจ การตั้งตัวเป็นหลักฐาน ได้รับการยอมรับในสังคม เป็นการสร้างฐานะทางครอบครัว สังคมมีเกียรติ และมีความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ

จากสาระของแนวคิดดังกล่าวเป็นข้อสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย สอดคล้องกับการพัฒนาการของการทำงาน ตามช่วงวัยที่มีความมั่นใจในความสามารถของตนเองสูงขึ้น

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ การมีส่วนร่วมของ ครอบครัว ต่อ การตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

- ปรึกษาแนะนำ จัดหางบฯ ประสานงาน
- ติดต่อ ประสานงาน
- จัดหา งบประมาณ
- ให้คำปรึกษา แนะนำ

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยอันเนื่องจากการสมรสจำแนกเพศชาย - หญิง

การเตรียมความพร้อมที่อยู่อาศัย อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	มีผลมาก เพราะเตรียม ความพร้อม	มีผลบ้าง ช่วยกัน ในช่วงชีวิตคู่	ไม่มีผล เพราะอยู่ที่ เดิม	ไม่มีผล เพราะไม่ คิดแต่งงาน	รวม	มีผลมาก เพราะเตรียม ความพร้อม	มีผลบ้าง ช่วยกัน ในช่วงชีวิตคู่	ไม่มีผล เพราะอยู่ที่ เดิม	ไม่มีผล เพราะไม่ คิดแต่งงาน	รวม
20 - 29 ปี	21	6	2	4	33	51	29	2	10	92
	63.6	18.2	6.1	12.1	21.4	55.4	34.5	2.2	10.9	44.7
	27.6	16.2	10.5	18.2	-	46.4	47.5	12.5	52.6	-
30 - 39 ปี	35	20	5	18	7.8	43	26	5	5	79
	44.9	25.6	6.4	23.1	50.6	54.4	32.9	6.3	6.3	38.3
	46.1	54.1	26.3	81.8	-	39.1	42.6	31.3	26.3	-
40 ปีขึ้นไป	20	11	12	-	43	16	6	9	4	35
	46.5	25.6	27.9	-	27.9	45.7	17.1	25.7	11.4	17
	26.3	29.7	63.2	-	-	14.5	9.8	56.3	21.1	-
รวม	76	37	19	22	154	110	61	16	19	206
	49.4	24	12.3	14.3	100	53.4	29.6	7.8	9.2	100

การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากการสมรส จำแนกตามช่วงอายุ
ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมาก 21 คน คิดเป็น 63.6% มีผลบ้าง 6 คน คิดเป็น 18.2% อยู่ที่เดิม 2 คน คิดเป็น 6.1% ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน 4 คน คิดเป็น 12.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลมาก 35 คน คิดเป็น 44.9% มีผลบ้าง 20 คน คิดเป็น 25.6% อยู่ที่เดิม 5 คน คิดเป็น 6.4% ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน 18 คน คิดเป็น 23.1%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลมาก 20 คน คิดเป็น 46.5% มีผลบ้าง 11 คน คิดเป็น 25.6% อยู่ที่เดิม 12 คน คิดเป็น 27.9% ไม่มีใครคิดว่าจะไม่แต่งงาน

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมาก 51 คน คิดเป็น 55.4% มีผลบ้าง 29 คน คิดเป็น 31.5% อยู่ที่เดิม 2 คน คิดเป็น 2.2% ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน 10 คน คิดเป็น 10.9%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลมาก 43 คน คิดเป็น 54.4% มีผลบ้าง 26 คน คิดเป็น 32.9% อยู่ที่เพิ่ม 5 คน คิดเป็น 6.3% ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน 5 คน คิดเป็น 6.3%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลมาก 16 คน คิดเป็น 45.7% มีผลบ้าง 6 คน คิดเป็น 17.1% อยู่ที่เดิม 9 คน คิดเป็น 25.7% ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน 4 คน คิดเป็น 11.4%

ผลจากตารางที่ 6 พบว่า ประชากรจำแนกเพศ

ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ในเพศชายจะเห็นความสำคัญกับการเตรียมความพร้อม เรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องจากการสมรสสูง เมื่อเทียบกับการคิดหวังที่จะพึ่งพาซึ่งกันและกันในช่วงชีวิตสมรส จากเปอร์เซ็นต์ที่เปรียบเทียบกัน ระหว่าง 63.6% กับ 18.2% มีบางส่วนที่ไม่คิดจะแต่งงาน และบางส่วนเพียงเล็กน้อย ที่คิดว่าสามารถอยู่อาศัยที่เดิมได้

ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Papalia & Old , 1995 ในเรื่องของความสามารถในการปรับปรุงตนเองและแก้ไขปัญหาชีวิต ของเพศชายวัยผู้ใหญ่ตอนต้น 20 - 24 ปี ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตารางที่ 2 พบว่า เพศชายที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสด

ในช่วงอายุเดียวกันเพศหญิงมีความเห็น เช่นเดียวกับเพศชาย แตกต่างกับเปอร์เซ็นต์ระหว่างการให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมกับการคิดหวังที่จะพึ่งพาซึ่งกันและกันในชีวิตสมรส คือ 55.4% กับ 31.5% ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าในเพศชาย อาจเป็นเพราะลักษณะเฉพาะตัวพื้นฐานของเพศหญิงที่ให้เกียรติเพศชายในฐานะผู้นำของครอบครัว

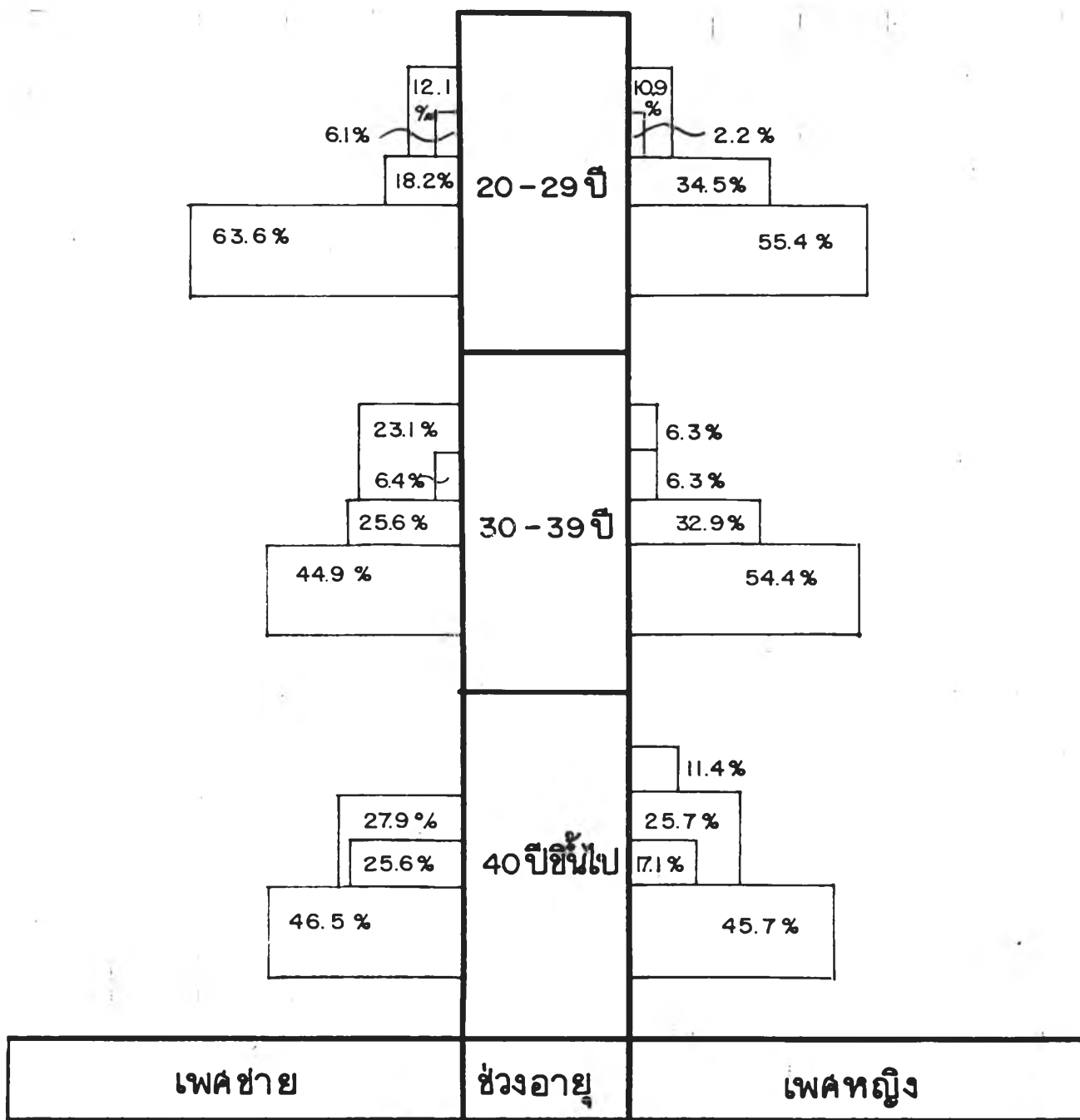
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ในเพศชายมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับช่วงอายุ 20 - 29 ปี ประเด็นที่สนใจอยู่ที่มีประชากรบางส่วนมีสถานภาพสมรสแล้ว มีความเข้าใจถึงสถานการณ์มีชีวิตคู่การเรียนรู้การปรับตัว ซึ่งรวมถึงการเข้าใจภาวะการบริหารเศรษฐกิจในครอบครัวมากขึ้น ผลในรูปของเปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกันแล้วมีความใกล้เคียงกันระหว่างการให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเรื่องที่อยู่อาศัยกับการมีส่วนร่วมพึ่งพากันในชีวิตสมรสเป็น 44.9% กับ 25.6% มีเปอร์เซ็นต์เพียงเล็กน้อยที่สามารถอยู่ที่เดิมได้ แต่ที่น่าสนใจอยู่ที่มีประชากรจำนวน 23.1% มีความเห็นที่ไม่

คิดจะแต่งงาน แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยเพียงแต่ว่า มูลเหตุของการมีที่อยู่อาศัยไม่ได้จาก การเตรียมความพร้อมในการสมรส

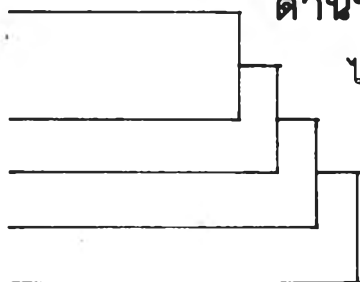
ในช่วงอายุเดียวกันของเพศหญิง มีผลเช่นเดียวกันกับ เพศหญิงในช่วงอายุ 20 - 29 ปี

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ในเพศชาย มีความเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากการสมรส คล้ายกันในเรื่องการเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมอยู่ที่ 46.5% การมีความเข้าใจถึงบทบาทสถานภาพของครอบครัวมากขึ้น จึงมีประชากรที่มีผลแต่เป็นการช่วยกันในชีวิตคู่ 25.6% และอยู่ในที่อยู่อาศัยเดิม 27.9% ซึ่งคริสเตนเบอร์ก (1987) กล่าวว่า การสร้างชีวิตสมรสยั่งยืนต้องอาศัย ปัจจัยความรับผิดชอบต่อกันและกันและร่วมกันในเรื่องครอบครัว ตลอดจน กล่าวตัดสินใจแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

ในช่วงอายุเดียวกันของเพศหญิง พบว่า มีผลมาจากการเตรียมความพร้อม 45.7% สามารถอยู่ในที่เดิมได้ 25.7% ซึ่งเป็นเหตุการณ์ของสภาพของชีวิตของผู้ใหญ่วัยกลางคนมีสูงขึ้นไป และคิดว่าควรช่วยกันในชีวิตคู่ 17.7% และมี 11.4% ไม่คิดจะแต่งงาน

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ การเตรียมความพร้อม ด้านที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากการล้มรล

ไม่มีผล เพราะ ไม่คิดจะแต่งงาน

ไม่มีผล เพราะ ล่ามารถอยู่ในที่พักอาศัย เดิมได้

มีผลบ้าง แต่ ควรช่วยกัน ใน ช่วง ชีวิต

มีผลมาก เพราะ เป็นการเตรียมความพร้อม
ล่าหรับ การใช้ชีวิต ลมรล

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต จำแนกเพศชายหญิง

ปัจจัยอายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ปัจจัยการทำงาน	ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน	ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ	ปัจจัยส่วนบุคคล	รวม	ปัจจัยการทำงาน	ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน	ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ	ปัจจัยส่วนบุคคล	รวม
20 - 29 ปี	8	4	2	19	33	25	20	5	42	92
	24.2	12.1	6.1	57.6	21.4	27.2	21.7	5.4	45.7	44.7
	25	11.1	14.3	26.4	-	55.6	33.3	35.7	48.3	-
30 - 39 ปี	13	23	6	36	78	17	24	7	31	79
	16.7	29.5	7.7	46.2	50.6	21.5	30.4	8.9	39.2	38.3
	40.6	63.9	42.9	50	-	37.8	40	50	35.6	-
40 ปีขึ้นไป	11	9	6	17	43	3	16	2	14	35
	25.6	20.9	14	39.5	27.9	8.6	45.7	5.7	40	17
	34.4	25	42.9	23.6	-	6.7	26.7	14.3	16.1	-
รวม	32	36	14	72	154	45	60	14	87	206
	20.8	23.4	9.1	46.8	100	21.8	29.1	6.8	42.2	100

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามช่วงอายุ

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ปัจจัยการทำงาน 8 คน คิดเป็น 24.2% ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน 4 คน คิดเป็น 12.1% ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 2 คน คิดเป็น 6.1% ปัจจัยส่วนบุคคล 19 คน คิดเป็น 57.6%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ปัจจัยการทำงาน 13 คน คิดเป็น 16.7% ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน 23 คน คิดเป็น 29.5% ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 6 คน คิดเป็น 7.7% ปัจจัยส่วนบุคคล 36 คน คิดเป็น 46.2%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ปัจจัยการทำงาน 11 คน คิดเป็น 26.5% ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน 9 คน คิดเป็น 20.9% ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 6 คน คิดเป็น 14% ปัจจัยส่วนบุคคล 17 คน คิดเป็น 39.5%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ปัจจัยการทำงาน 25 คน คิดเป็น 27.2% ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน 20 คน คิดเป็น 21.7% ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 5 คน คิดเป็น 5.4% ปัจจัยส่วนบุคคล 42 คน คิดเป็น 45.7%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ฝึกงาน 25 คน คิดเป็น 27.2% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 20 คน คิดเป็น 21.7% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 5 คน คิดเป็น 5.4% ฝึกงานส่วนบุคคล 42 คน คิดเป็น 45.7%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ฝึกงาน 17 คน คิดเป็น 21.5% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 24 คน คิดเป็น 30.4% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 7 คน คิดเป็น 8.9% ฝึกงานส่วนบุคคล 31 คน คิดเป็น 39.2%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ฝึกงาน 3 คน คิดเป็น 8.6% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 16 คน คิดเป็น 45.7% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 2 คน คิดเป็น 5.7% ฝึกงานส่วนบุคคล 14 คน คิดเป็น 40%

ผลจากรายที่ 7 พบว่า ประชากรจำแนกเพศ และช่วงอายุ มีความเห็นเกี่ยวกับฝึกงานที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต

ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ในเพศชายเห็นว่าฝึกงานส่วนบุคคลมีผลมากที่สุด 57.6% ฝึกงานการทำงาน 24.2% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 12.1% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 6.1% ในเพศหญิงเห็นว่าฝึกงานส่วนบุคคลมีผลมากที่สุด 45.7% ฝึกงานการทำงาน 27.2% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 21.7% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 5.4%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ในเพศชายเห็นว่า ฝึกงานส่วนบุคคลมีผลมากที่สุด 46.2% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 29.5% ฝึกงานการทำงาน 16.7% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 7.7% ในเพศหญิงเห็นว่าฝึกงานส่วนบุคคลมีผลมากที่สุด 39.2% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 30.4% ฝึกงานการทำงาน 21.5% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 8.9%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ในเพศชายเห็นว่าฝึกงานส่วนบุคคลมีผลมากที่สุด 39.5% ฝึกงานการทำงาน 25.6% ฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 20.9% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 14% ในเพศหญิงเห็นว่าฝึกงานช่วงเวลาการทำงาน 45.7% ฝึกงานส่วนบุคคล 40% ฝึกงานการทำงาน 8.6% ฝึกงานการเรียนรู้อารยธรรมต่างประเทศ 5.7%

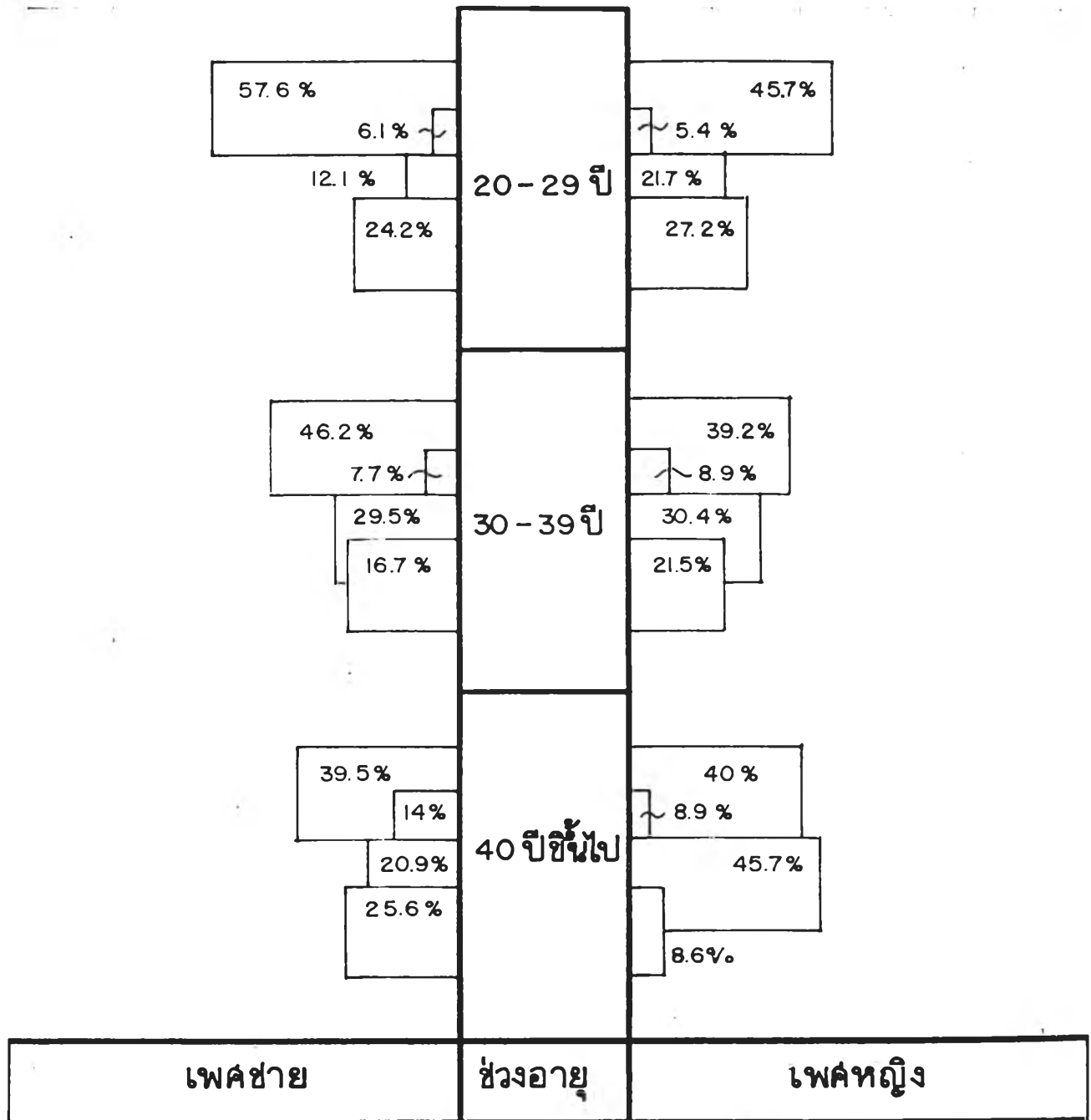
ความหมายและความสำคัญของฝึกงานที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

ปัจจัยการทำงาน หมายถึงลักษณะบทบาทภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ในเพศชายช่วงอายุ 20 - 29 ปี ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 แต่ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 และกลับมาเป็นอันดับ 2 ในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปในเพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี และ 30 - 39 ปี มีความเห็นในทิศทางเดียวกับเพศชายแต่ในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปจะลดความสำคัญไปอยู่ระดับที่ 3

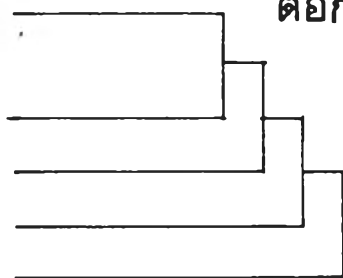
ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน หมายถึง การได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่บริษัทกำหนดซึ่งช่วงเวลาการทำงานจะเกี่ยวข้องกับเวลาในการดำเนินชีวิตอื่น ๆ เพราะเป็นหมายกำหนดการณ์ที่บริษัทฯ เป็นผู้กำหนดพนักงานมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ระดับของปัญหาต่อการดำเนินชีวิตจะมีมากในเพศหญิงในอายุที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญเป็นประเด็นที่ 1 เนื่องจากบทบาทภาระหน้าที่ของครอบครัวที่มีมากขึ้น

ปัจจัยการเรียนรู้อารยธรรมในต่างประเทศ หมายถึง ประสบการณ์ การเรียนรู้ ทัศนคติที่รับได้จากประสบการณ์ การเดินทางในต่างประเทศต่อวิธีการดำเนินชีวิต ตั้งแต่การกินอยู่หลับนอนและการดำเนินชีวิต พบว่า อิทธิพลต่อกลุ่มประชากรน้อยที่สุด ข้อสังเกต พบว่า ในเพศชายมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวสูงขึ้นตามประสบการณ์และอายุ ซึ่งนักการตลาดส่วนหนึ่งให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อปัจจัยนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ภูมิหลัง บทบาทส่วนบุคคล เงื่อนไขบุคคลนั้น ๆ ซึ่งมีผลอย่างมากต่อการดำเนินชีวิต อันเนื่องมาจากลักษณะการปฏิบัติการ ประชากรเกือบทั้งหมดสำคัญถึงปัจจัยส่วนบุคคลสูงสุด

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต

ปัจจัย ล้วนบุคคล

ปัจจัย การเรียนรู้ ารยธรรม ต่างประเทศ

ปัจจัย ช่วงเวลาการทำงาน

ปัจจัย การทำงาน

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับการใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

การใช้จ่าย อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ใช้เงิน สด	บัตร เครดิต	เงินสด+ บัตรเครดิต	ระบบ ธนาคาร	รวม	ใช้เงินสด	บัตร เครดิต	เงินสด+บัตร เครดิต	ระบบ ธนาคาร	รวม
20 - 29 ปี	13	-	19	1	33	14	1	75	2	92
	39.4	-	57.6	3	21.4	15.2	1.1	81.5	2.2	44.7
	39.4	-	17.1	11.1	-	41.2	16.7	47.2	28.6	-
30 - 39 ปี	16	1	58	3	78	12	4	59	4	79
	20.5	1.3	74.4	3.8	50.6	15.2	5.1	74.7	5.1	38.3
	48.5	100	52.3	33.3	-	35.3	66.7	37.1	57.1	-
40ปีขึ้นไป	4	-	34	5	43	8	1	25	1	35
	9.3	-	79.1	11.6	27.9	22.9	2.9	71.3	2.9	17
	12.1	-	30.6	55.6	-	23.5	16.7	15.7	14.3	-
รวม	33	1	111	9	154	34	6	159	7	206
	21.4	0.6	72.1	5.8	100	16.5	2.9	77.2	3.4	100

การใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ใช้จ่ายโดยเงินสด 13 คน คิดเป็น 39.4% ไม่มีใช้จ่ายบัตรเครดิต ใช้จ่ายโดยเงินสดและบัตรเครดิต 19 คน คิดเป็น 57.6% ระบบธนาคาร 1 คน คิดเป็น 3%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ใช้จ่ายโดยเงินสด 16 คน คิดเป็น 20.5% ใช้บัตรเครดิต 1 คน คิดเป็น 1.3% ใช้จ่ายโดยเงินสด และบัตรเครดิต 58 คน คิดเป็น 74.4% ระบบธนาคาร 3 คน คิดเป็น 3.8%

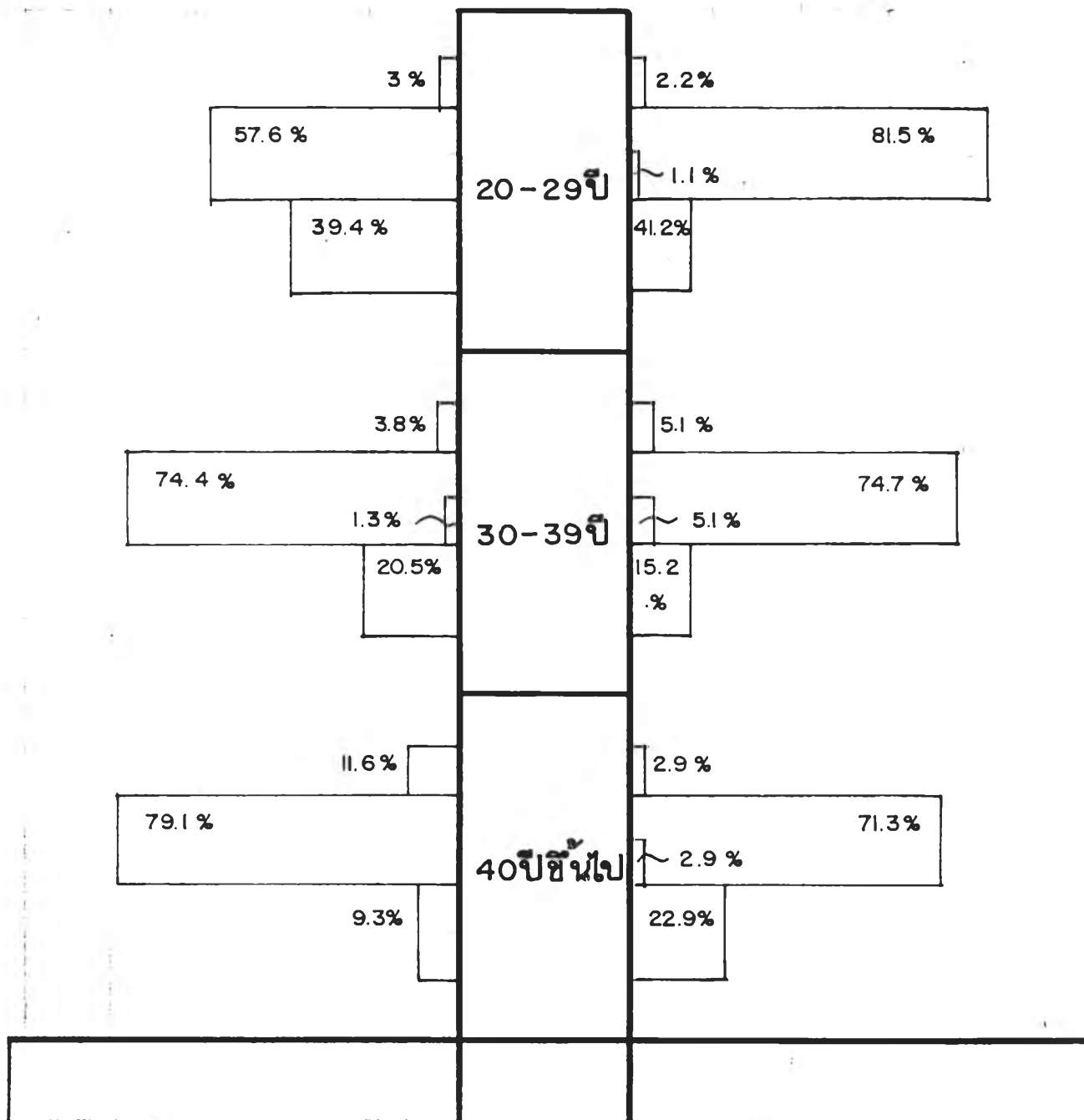
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ใช้จ่ายโดยเงินสด 4 คน คิดเป็น 9.3% ไม่มีใช้บัตรเครดิต ใช้จ่ายโดยเงินสดและบัตรเครดิต 34 คน คิดเป็น 79.1% ระบบธนาคาร 5 คน คิดเป็น 11.6%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ใช้จ่ายโดยเงินสด 14 คน คิดเป็น 15.2% ใช้บัตรเครดิต 1 คน คิดเป็น 1.1% ใช้จ่ายโดยเงินสด และบัตรเครดิต 75 คน คิดเป็น 81.5% ระบบธนาคาร 2 คน คิดเป็น 2.2%

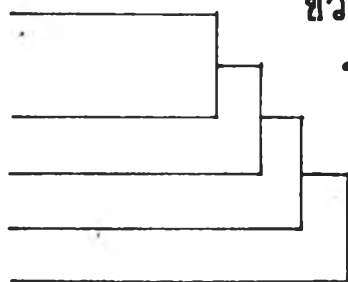
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ใช้จ่ายโดยเงินสด 12 คน คิดเป็น 15.2% ใช้บัตรเครดิต 4 คน คิดเป็น 5.1% ใช้จ่ายโดยเงินสด และบัตรเครดิต 59 คน คิดเป็น 74.7% ระบบธนาคาร 4 คน คิดเป็น 5.1%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ใช้จ่ายโดยเงินสด 8 คน คิดเป็น 22.9% ใช้บัตรเครดิต 1 คน คิดเป็น 2.9%

ประชากรส่วนใหญ่จะมีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ในรูปแบบ เงินสด และบัตรเครดิต ซึ่งเป็นการใช้ในลักษณะของคนในสังคมเมืองปัจจุบัน

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

- ใช้ ระบบธนาคาร เช่น การโอนเงิน การใช้เช็ค หักบัญชี
- ใช้ บัตรเครดิตและ เงินสด
- ใช้บัตรเครดิตเป็นหลัก
- ใช้เงินสด

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย
จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

บุคคลการตัดสินใจ อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	สามี- ภรรยา	เพื่อน ร่วมงาน	บิดา มารดา	บุคคลที่ นับถือ	รวม	สามี- ภรรยา	เพื่อน ร่วมงาน	บิดา มารดา	บุคคลที่ นับถือ	รวม
20 - 29 ปี	8	1	17	7	33	27	4	53	8	92
	24.2	3	51.5	21.2	21.4	29.3	4.3	57.6	8.7	44.7
	9.8	8.3	43.6	33.3	-	34.2	57.1	54.1	36.4	-
30 - 39 ปี	40	11	17	10	78	40	3	27	9	79
	51.3	14.1	21.8	12.8	50.6	50.6	3.8	34.2	11.4	38.3
	48.8	9.7	43.6	47.6	-	50.6	42.9	27.6	40.9	-
40 ปีขึ้นไป	34	-	5	4	43	12	-	18	5	35
	79.1	-	11.6	9.3	27.9	34.3	-	51.4	14.2	17
	41.5	-	12.8	19	-	15.2	-	18.3	22.7	-
รวม	82	12	39	21	154	79	7	98	22	206
	53.2	7.8	25.3	13.6	100	38.3	3.4	47.6	10.7	100

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
ตามช่วงอายุดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี สามี - ภรรยา 8 คน คิดเป็น 24.2% เพื่อนร่วมงาน 1 คน
คิดเป็น 3% บิดามารดา 17 คน คิดเป็น 51.5% บุคคลที่นับถือ 7 คน คิดเป็น 21.2%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี สามี - ภรรยา 40 คน คิดเป็น 51.3% เพื่อนร่วมงาน 11
คน คิดเป็น 14.1% บิดามารดา 17 คน คิดเป็น 21.8% บุคคลที่นับถือ 10 คน คิดเป็น 12.8%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป สามี - ภรรยา 34 คน คิดเป็น 79.1% เพื่อนร่วมงาน ไม่
มี บิดามารดา 5 คน คิดเป็น 11.6% บุคคลที่นับถือ 4 คน คิดเป็น 9.3%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี สามี - ภรรยา 27 คน คิดเป็น 29.3% เพื่อนร่วมงาน 4
คน คิดเป็น 4.3% บิดามารดา 53 คน คิดเป็น 57.6% บุคคลที่นับถือ 8 คน คิดเป็น 8.7%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี สามี่ - ภรรยา 40 คน คิดเป็น 50.1% เพื่อนร่วมงาน 3 คน คิดเป็น 3.8% บิดามารดา 27 คน คิดเป็น 34.2% บุคคลที่ไม่นับถือ 9 คน คิดเป็น 11.4%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป สามี่ - ภรรยา 12 คน คิดเป็น 34.3% เพื่อนร่วมงาน ไม่มี บิดามารดา 18 คน คิดเป็น 51.4% บุคคลที่ไม่นับถือ 5 คน คิดเป็น 14.2%

ผลจากตารางที่ 9 พบว่า ประชากรจำแนกเพศและช่วงอายุ มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย โดยมีอิทธิพลทางสังคมและอิทธิพลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคประพันธ์ บุญเกียรติ , 2538 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

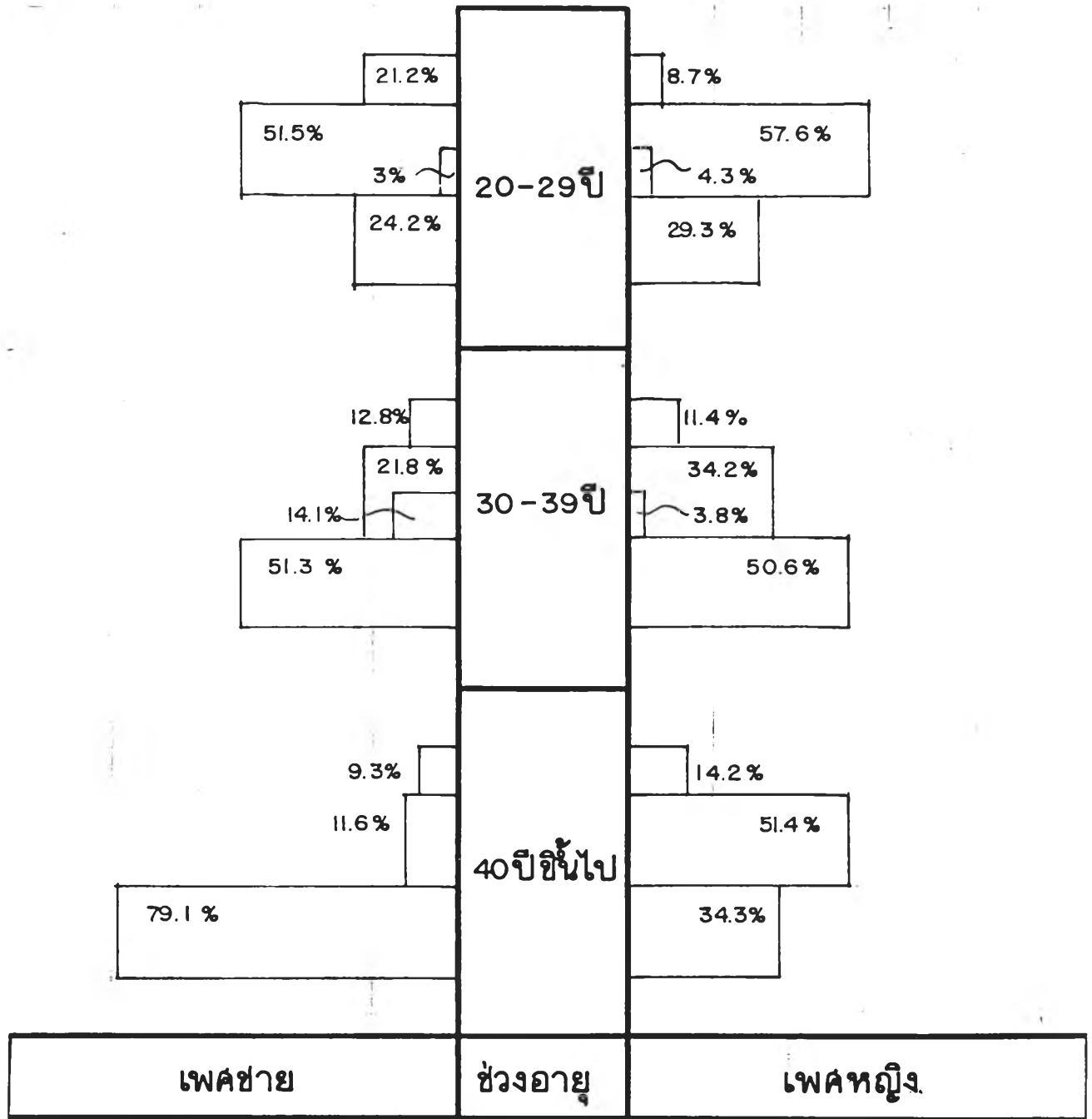
1. อิทธิพลภายในครอบครัว ซึ่งได้แก่
 - สามี่ - ภรรยา รวมถึงบุตร หลาน
 - บิดา - มารดา
2. อิทธิพลภายนอกครอบครัว ซึ่งได้แก่
 - เพื่อนร่วมงาน
 - บุคคลที่ไม่นับถือ

สำหรับประชากร ชาย - หญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี มีความเห็นต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่ โดยให้บิดา - มารดา , สามี่ - ภรรยา , บุคคลที่นับถือ และเพื่อนร่วมงาน ตามลำดับ พบว่า เพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลน้อยมากในช่วงอายุดังกล่าว

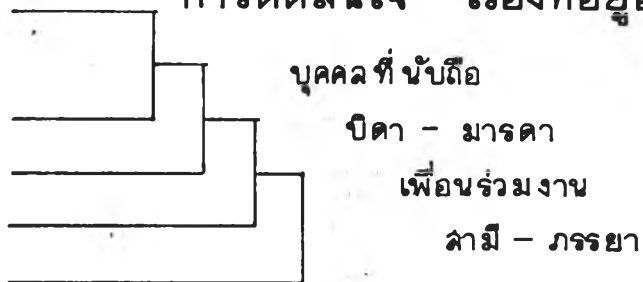
ประชากร ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงมีภาระครอบครัวมีทัศนคติ สลับอันดับความสำคัญจากประชากร ชาย - หญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ซึ่งเป็นโสดหรือเริ่มมีครอบครัว คือ สามี่ - ภรรยา , บิดามารดา บุคคลที่นับถือ และเพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลน้อยมาก สำหรับเพศหญิงและเพิ่มบทบาทมากขึ้นสำหรับเพศชาย

ประชากร ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เริ่มมีความแตกต่างระหว่างเพศชาย - หญิง ส่วนที่เหมือนกัน คือ เพื่อนร่วมงานไม่มีอิทธิพลเลย สำหรับเพศชายคิดว่าสามี่ - ภรรยา มีอิทธิพลสูงมาก บิดา - มารดา และบุคคลที่นับถือ มีสัดส่วนที่น้อยลงมาก สำหรับเพศหญิงคิดว่า บิดา - มารดา , สามี่ - ภรรยา และบุคคลที่นับถือ ตามลำดับ

เพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลน้อยมาก เมื่อเทียบกับอิทธิพลภายในครอบครัว

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุ กับ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เรื่องที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับการคาดหวังที่อยู่อาศัยในอนาคต จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

การคาดหวัง อนาคต อายุ	เพศชาย				เพศหญิง			
	ปลูกหรือซื้อ บ้านตาม ต้องการ	อยู่คอนโด	ย้ายไปต่าง จังหวัด	รวม	ปลูกหรือซื้อ บ้านตาม ต้องการ	อยู่คอนโด	ย้ายไปต่าง จังหวัด	รวม
20 - 29 ปี	24	7	2	33	76	13	3	92
	72.7	21.2	6.1	21.4	82.6	14.1	3.3	44.7
	19.2	36.8	20	-	42.9	61.9	32.5	-
30 - 39 ปี	62	10	6	78	69	7	3	79
	79.5	12.8	7.7	50.6	87.3	8.9	3.8	38.3
	49.6	52.6	60	-	39	33.3	37.5	-
40 ปีขึ้นไป	39	2	2	43	32	1	2	35
	90.7	4.7	4.7	27.9	91.4	2.8	5.8	17
	31.2	10.5	20	-	17.5	4.8	25	-
รวม	125	19	10	154	117	21	8	206
	81.2	12.3	6.5	100	85.9	10.2	3.9	100

การคาดหวังที่อยู่อาศัยในอนาคต ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามช่วงอายุ

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คาดหวังการปลูกบ้าน/ซื้อบ้าน 24 คน คิดเป็น 72.7%

คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 7 คน คิดเป็น 21.2% ย้ายไปต่างจังหวัด 2 คน คิดเป็น 6.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คาดหวังการปลูกบ้าน/ซื้อบ้าน 62 คน คิดเป็น 79.5%

คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 10 คน คิดเป็น 12.8% ย้ายไปต่างจังหวัด 6 คน คิดเป็น 7.7%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คาดหวังการปลูกบ้าน-ซื้อบ้าน 39 คน คิดเป็น 90.7%

คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 2 คน คิดเป็น 4.7% ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด 2 คน คิดเป็น 4.7%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คาดหวังการปลูกบ้าน/ซื้อบ้าน 76 คน คิดเป็น 82.6%

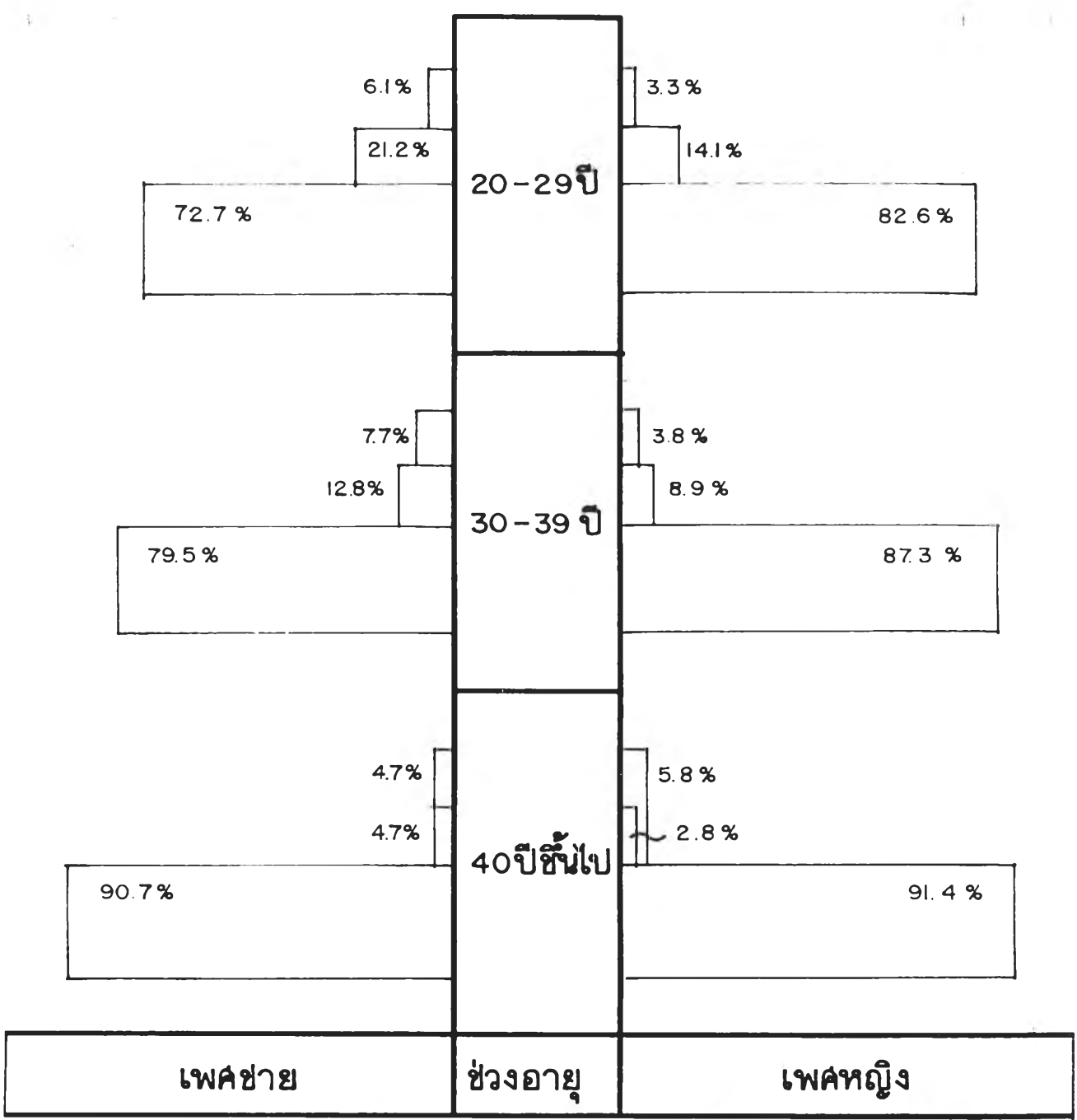
คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 13 คน คิดเป็น 14.1% ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด 3 คน คิดเป็น 3.3%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คาดหวังการปลูกบ้าน/ซื้อบ้าน 69 คน คิดเป็น 87.3%
 คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 7 คน คิดเป็น 8.9% ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด 3 คน คิดเป็น 3.8%

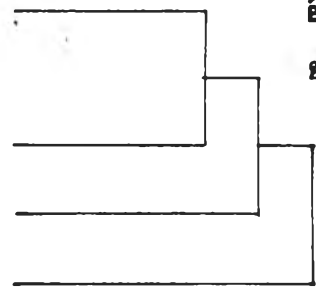
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คาดหวังการปลูกบ้าน/ซื้อบ้าน 32 คน คิดเป็น 91.4%
 คาดหวังอยู่คอนโดมิเนียม 1 คน คิดเป็น 2.8% ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด 2 คน คิดเป็น 5.8%

ผลจากตารางที่ 10 พบว่า ประชากรจำแนกเพศและช่วงอายุ มีการคาดหวังที่อยู่อาศัย
 ในอนาคต โดยปราศจากช่วงอายุ 20 - 29 ปี และ 30 - 39 ปี ทั้งเพศชายและหญิง มีความ
 ต้องการส่วนมากที่ต้องการที่จะปลูกสร้างหรือซื้อหาที่อยู่อาศัยของตนเอง เช่นเดียวกับช่วงอายุ 40
 ปีขึ้นไปที่มีเปอร์เซ็นต์ความต้องการด้านการปลูกสร้างบ้านตามความต้องการสูงขึ้น

ความต้องการในอนาคตที่จะอยู่คอนโดมิเนียม หรือย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด ในสัดส่วน
 เพียงเล็กน้อย อาจพอสรุปได้ว่า ประชากรที่ศึกษาอยู่มีความคาดหวังที่จะมีบ้านที่ซื้อหาหรือปลูก
 สร้างให้ได้ตามความต้องการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ คุณปราโมทย์ สรรเพชรศิริ (2536)
 ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนใหญ่แล้วรูปแบบของที่อยู่อาศัยของกลุ่มผู้ทำงานย่านสีลม ต้องการบ้านเดี่ยว

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับการคาดหวัง ที่อยู่
อาศัยใน อนาคต
ย้ายไปอยู่ ต่างจังหวัด
อยู่คอนโดเนียม
ปลูก หรือ ซื้อบ้านตามต้องการ

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยกับ
ช่วงอายุจำแนกแยกเพศชาย - หญิง

ปัจจัยเร่ง อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ปัจจัยการ มี ครอบครัว	ปัจจัยความ ต้องการ ครอบครัว	หลักฐาน เป้าหมาย ของชีวิต	ภาพ พจน์ใน สังคม	รวม	ปัจจัยการ มีครอบครัว	ปัจจัยความ ต้องการ ครอบครัว	หลักฐาน เป้าหมาย ของชีวิต	ภาพ พจน์ใน สังคม	รวม
20 - 29 ปี	7	6	20	-	33	20	10	53	-	92
	21.2	18.2	60.6	-	21.4	31.5	10.9	57.6	-	44.7
	23.3	18.8	23	-	-	51.8	40	43.1	-	-
30 - 39 ปี	14	13	51	-	78	25	8	44	2	79
	17.9	16.7	65.4	-	50.6	31.6	10.1	55.7	2.5	38.3
	46.7	40.6	58.6	-	-	44.6	32	35.8	100	-
40ปีขึ้นไป	9	13	16	5	43	2	7	26	-	35
	20.9	30.2	37.2	11.6	27.9	5.7	20	74.3	-	17
	30	40.6	18.4	100	-	36	28	20.3	-	-
รวม	30	32	87	5	154	56	25	123	2	206
	19.5	20.8	56.5	3.2	100	27.2	12.1	59.7	1	100

ปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยกับช่วงอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 7 คน คิดเป็น 21.2% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 6 คน คิดเป็น 18.2% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 20 คน คิดเป็น 60.6% ไม่มีการตอบในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 14 คน คิดเป็น 17.9% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 13 คน คิดเป็น 16.7% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 51 คน คิดเป็น 65.4% ไม่มีการตอบในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 9 คน คิดเป็น 20.9% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 13 คน คิดเป็น 30.2% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 16 คน คิดเป็น 37.2% ต้องการด้านภาพพจน์ในสังคม 5 คน คิดเป็น 11.6%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 20คน คิดเป็น 31.5% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 10 คน คิดเป็น 10.9% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 53 คน คิดเป็น 57.6% ไม่มีการตอบในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 25 คน คิดเป็น 31.6% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 8 คน คิดเป็น 10.1% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 44 คน คิดเป็น 55.7% ไม่มีการตอบในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่าปัจจัยการมีครอบครัว 2 คน คิดเป็น 5.7% ปัจจัยความต้องการครอบครัว 7 คน คิดเป็น 20% เพื่อเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต 26 คน คิดเป็น 74.3% ไม่มีการตอบในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

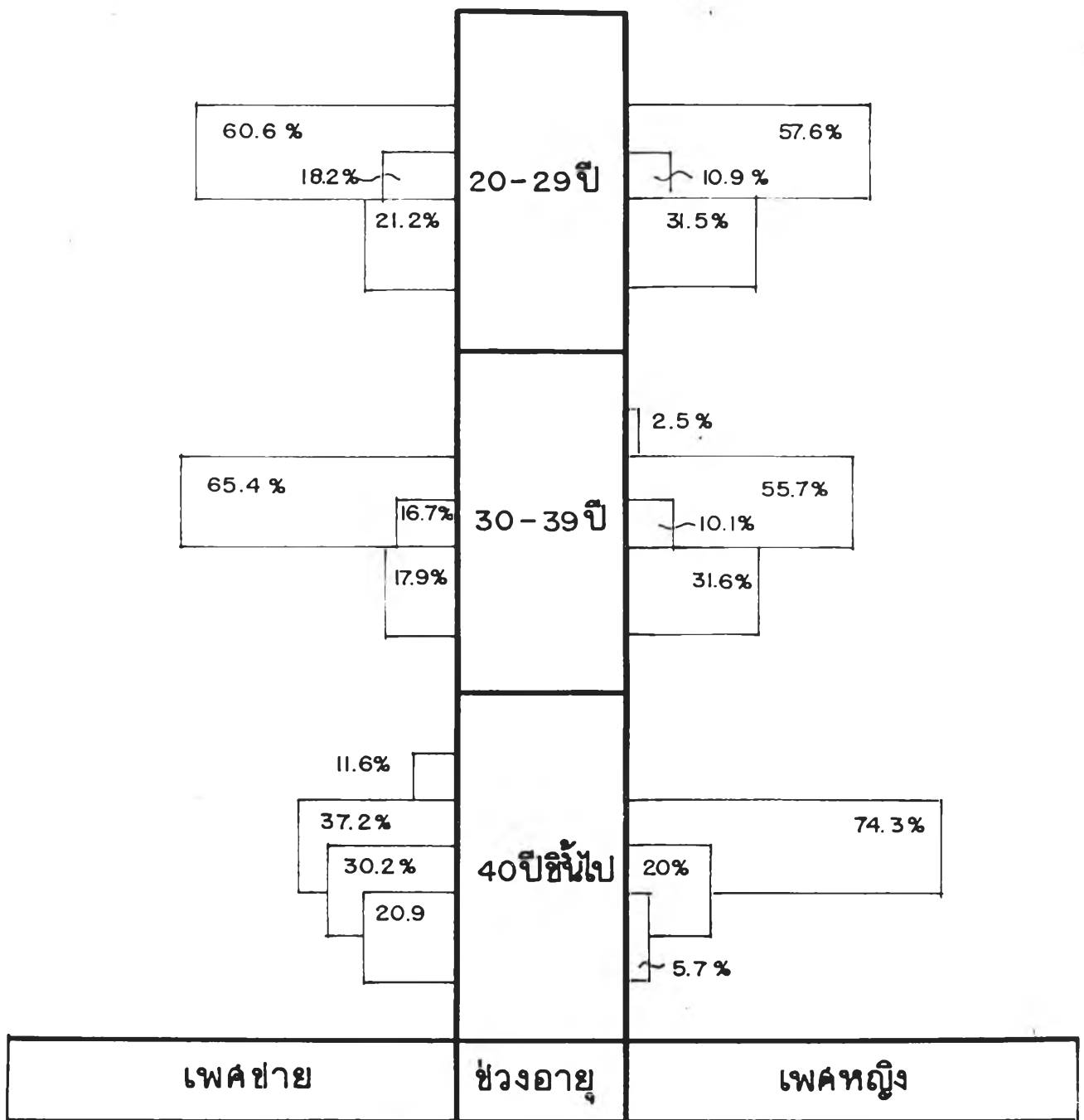
ผลจากตารางที่ 11 พบว่าประชากรจำแนกเพศและช่วงอายุให้ความสำคัญ กับปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย ดังนี้

ช่วงอายุ 20 - 29 ปี เพศชายและหญิง มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกัน ว่าปัจจัยที่เป็นตัวเร่งการมีที่อยู่ด้วยกัน มากที่สุดคือเป็นหลักฐานและเป้าหมายของชีวิต , การมีครอบครัวเป็นปัจจัยรองลงมาและปัจจัยความต้องการของครอบครัว ไม่ไครมองในด้านภาพพจน์ในสังคม

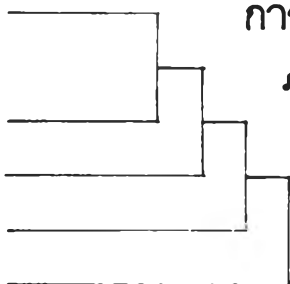
อาจกล่าวได้ว่าความต้องการที่อยู่อาศัยเป็นความต้องการพื้นฐานด้านปัจจัย 4 ซึ่งถือได้ว่าเป็นความต้องการตามแนวความคิดของ มาสโลว์ กล่าวถึงทฤษฎีการจัดลำดับความต้องการทั้ง 5 ขั้นตอน ซึ่งกลุ่มประชากรในช่วงอายุนี้ ยังไม่คิดถึง การมีเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งอยู่ในรูปของภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี เพศชาย มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับช่วงอายุ 20 - 29 ปีสำหรับเพศหญิง คิดเห็นเช่นเดียวกัน แต่มีประชากรบางส่วน ให้ความสนใจในเรื่องภาพพจน์ในสังคม

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เพศชาย ให้ความสำคัญใกล้เคียงกันระหว่างหลักฐานเป้าหมายของชีวิต , ปัจจัยความต้องการของครอบครัว , ปัจจัยการมีครอบครัว และมีบางส่วนให้ความสำคัญกับภาพพจน์ในสังคมสำหรับเพศหญิง ให้ความสำคัญกับหลักฐานเป้าหมายของชีวิตสูงมาก และความต้องการของครอบครัวบางส่วน ส่วนน้อยมีความสำคัญเกี่ยวกับการมีครอบครัว และไม่มีความสนใจในภาพพจน์ในสังคม

ตารางที่ II ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ปัจจัยเร่งด่วนตัว ในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

ภาพพจน์ ในสังคม

หลักฐาน และ เป้าหมายของชีวิต

ปัจจัยความต้องการ ของ ครอบครัว

ปัจจัยการมีครอบครัว

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการที่อยู่อาศัยในช่วงใกล้เกษียณหรือออกจากงานกับ
ช่วงอายุจำแนกแยกเพศชาย - หญิง

การเกษียณ อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	สำคัญ มากเพราะ เป็นเป้า หมายชีวิต	สำคัญ เพราะเป็น ส่วนหนึ่ง ของครอบครัว	ไม่สำคัญ ได้จัดหา ระหว่าง การทำงาน	ไม่สำคัญ เพราะผู้ เกี่ยวข้อง จัดหาให้	รวม	สำคัญ มากเพราะ เป็นเป้า หมายชีวิต	สำคัญ เพราะเป็น ส่วนหนึ่ง ของครอบครัว	ไม่สำคัญ ได้จัดหา ระหว่าง การทำงาน	ไม่สำคัญ เพราะผู้ เกี่ยวข้อง จัดหาให้	รวม
20 - 29 ปี	19	7	6	1	33	39	24	19	10	92
	57.6	21.2	18.2	3	21.4	42.4	26.1	20.7	10.9	44.7
	23.5	25	15	20	-	50.6	48	30.2	62.5	-
30 - 39 ปี	32	19	23	4	78	31	21	21	6	79
	41	24.4	28.5	5.1	50.6	39.2	26.6	26.6	7.6	38.3
	39.5	67.9	57.5	80	-	40.3	42	33.3	37.5	-
40ปีขึ้นไป	30	2	11	-	43	7	5	23	-	35
	69.8	4.7	25.6	-	27.9	20	14.3	65.7	-	17
	37	7.1	27.5	-	-	9.1	10	34.9	-	-
รวม	81	28	40	5	154	77	50	63	16	206
	52.6	18.2	26	3.2	100	37.4	24.3	30.6	7.8	100

ความต้องการที่อยู่อาศัยในช่วงใกล้เกษียณอายุหรือออกจากงาน จำแนกตามอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 19 คน คิดเป็น 57.6% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 7 คน คิดเป็น 21.2% ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาระหว่างทำงานแล้ว 6 คน คิดเป็น 18.2% ไม่สำคัญเพราะมีผู้เกี่ยวข้องจัดหาให้แล้ว 1 คน คิดเป็น 3%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 32 คน คิดเป็น 41% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 19 คน คิดเป็น 24.4% ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาระหว่างทำงานแล้ว 23 คน คิดเป็น 28.5% ไม่สำคัญเพราะมีผู้เกี่ยวข้องจัดหาให้แล้ว 4 คน คิดเป็น 5.1%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 30 คน คิดเป็น 69.8% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 2 คน คิดเป็น 4.7% ไม่สำคัญเพราะได้จัด

หาระหว่างทำงานแล้ว 11 คน คิดเป็น 25.6% ไม่มีใครคิดว่าไม่สำคัญเนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้องจัดหาให้แล้ว

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 39 คน คิดเป็น 42.4% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 24 คน คิดเป็น 26.1% ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาระหว่างทำงานแล้ว 19 คน คิดเป็น 20.7% ไม่สำคัญเพราะผู้เกี่ยวข้องจัดหาได้ 10 คน คิดเป็น 10.9%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 31 คน คิดเป็น 39.2% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 21 คน คิดเป็น 26.6% ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาระหว่างทำงานแล้ว 21 คน คิดเป็น 26.6% ไม่สำคัญเพราะผู้เกี่ยวข้องจัดหาได้ 6 คน คิดเป็น 7.6%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปคิดว่าสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายของชีวิต 7 คน คิดเป็น 20% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว 5 คน คิดเป็น 14.3% ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาระหว่างทำงานแล้ว 23 คน คิดเป็น 65.7% ไม่มีใครคิดว่าไม่สำคัญเนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้องจัดหาให้แล้ว

จากตารางที่ 12 พบว่า

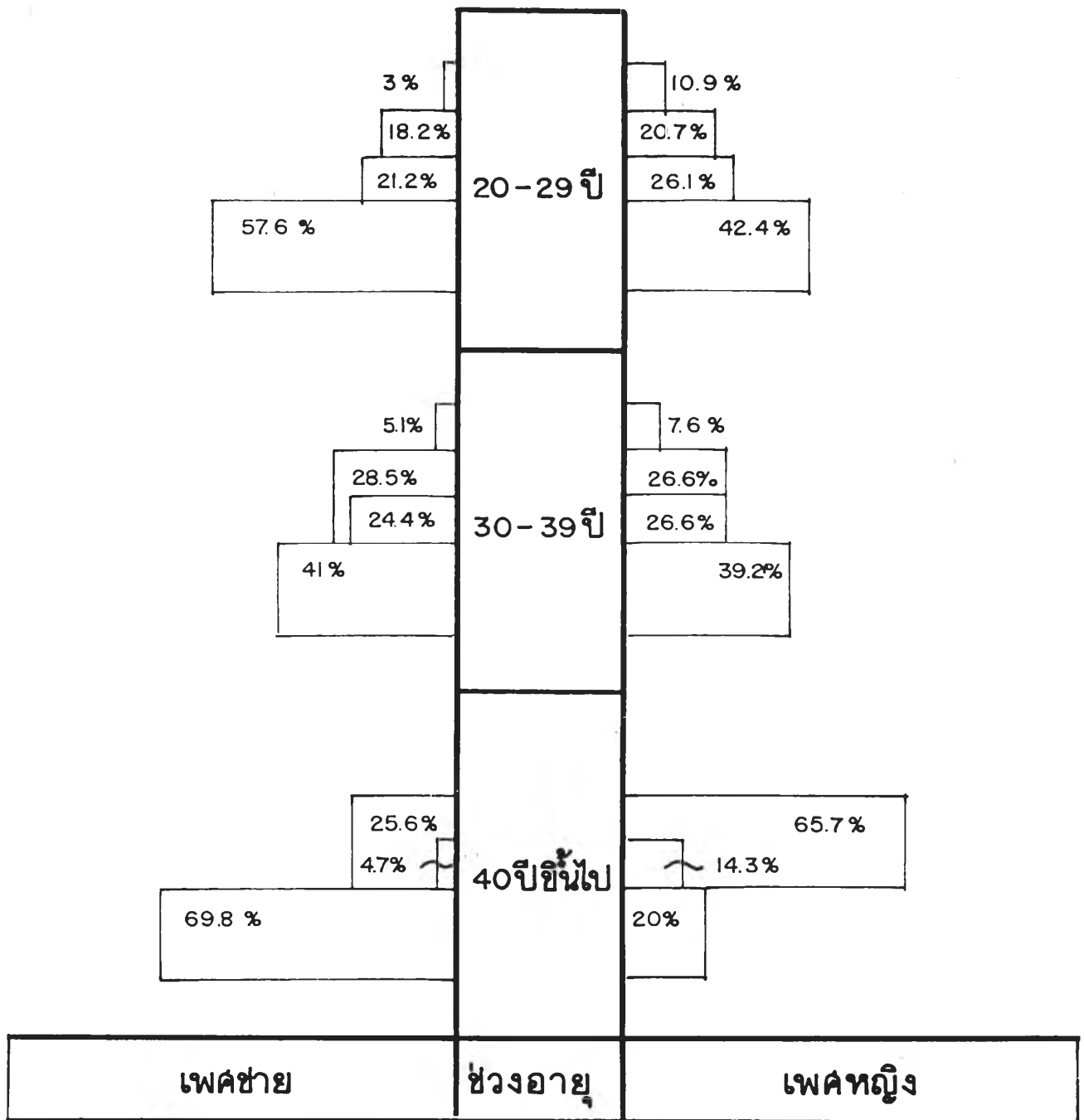
ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ให้ความสำคัญกับความต้องการที่อยู่อาศัยในช่วงใกล้เกษียณหรือออกจากงานตามลำดับดังนี้ เป็นเป้าหมายของชีวิตเป็น ส่วนใหญ่ , เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและได้จัดหาระหว่างการทำงานใกล้เคียงกันตามลำดับ มีเพศชายเพียงเล็กน้อยที่มีผู้เกี่ยวข้องจัดการให้และมีเพศหญิงจำนวนหนึ่งมีผู้จัดการให้

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญที่อยู่อาศัยในฐานะของการเป็นเป้าหมายของชีวิต และการให้ความสำคัญกับการจัดหาในช่วงประกอบอาชีพ ตลอดจน การเห็นความสำคัญในความเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว มีผู้ที่คิดว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจัดหาให้เพียงเล็กน้อย

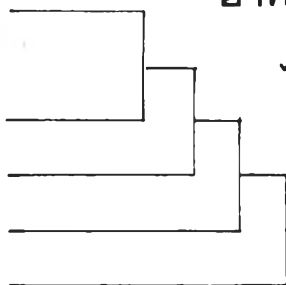
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เพศชายมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับช่วงอายุ 30 - 39 ปี สำหรับการให้ความสำคัญในความเป็นเป้าหมายของชีวิตเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาไม่ให้ความสำคัญโดยได้จัด

หาระหว่างการทำงาน ไม่มีการตอบในเรื่องของการที่มีผู้เกี่ยวข้องจัดการให้ สำหรับเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญเพราะได้จัดหาในช่วงการทำงานแล้ว รองลงมาจะเป็นในด้านเป้าหมายของชีวิตและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ไม่มีการตอบในเรื่องของการที่มีผู้เกี่ยวข้องจัดการให้

ซึ่งจากผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีของโรเจอร์ โกลด์ (1989 , หน้า 375 - 376) ตามพัฒนาการของช่วงวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคาดหวังในเรื่องความต้องการในอนาคตในช่วงใกล้เกษียณอายุ

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ความต้องการที่อยู่อาศัย ในช่วงใกล้เกษียณ หรือ ออกจากงาน

ไม่สำคัญ เพราะ มีผู้เกี่ยวข้องจัดหาให้

ไม่สำคัญ เพราะ ได้จัดหาในระหว่างการทำงาน

สำคัญ เพราะ เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

สำคัญ เพราะ เป็นเป้าหมายของชีวิต

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางการเดินทาง ระหว่าง บ้านกับที่ทำงานกับ ช่วงอายุ
จำแนกเพศ ชาย-หญิง

ระยะทาง อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	มีความ สำคัญ เนื่องจาก ปัญหา การจราจร	มีความ สำคัญเนื่อง จากความ สะดวกใน การเดินทาง	ไม่สำคัญ เพราะ ทราบช่วง เวลาทำงาน ล่วงหน้า	ไม่สำคัญ เพราะเหตุ ผลส่วนตัว เช่นการ แทนงาน	รวม	มีความ สำคัญ เนื่องจาก ปัญหา การจราจร	มีความ สำคัญเนื่อง จากความ สะดวกใน การเดินทาง	ไม่สำคัญ เพราะ ทราบช่วง เวลาทำงาน ล่วงหน้า	ไม่สำคัญ เพราะเหตุ ผลส่วนตัว เช่นการ แทนงาน	รวม
20 - 29 ปี	23	7	1	2	33	61	25	5	1	92
	69.7	21.2	3	6.1	21.4	66.3	27.2	5.4	1.1	44.7
	24	15.9	9.1	66.7	-	45.9	43.9	38.5	33.3	-
30 - 39 ปี	48	24	5	1	78	48	22	7	2	79
	61.5	30.8	6.4	13	50.6	60.8	27.8	8.9	2.5	38.3
	50	54.5	45.5	33.3	-	36.1	38.6	53.8	66.7	-
40ปีขึ้นไป	25	13	5	-	43	24	10	1	-	35
	58.1	30.2	11.6	-	27.9	68.6	28.6	2.8	-	17
	26	29.5	45.5	-	-	17.3	17.5	7.7	-	-
รวม	96	44	11	3	154	133	57	13	3	206
	62.3	28.6	7.1	1.9	100	64.6	27.7	6.3	1.4	100

ความสำคัญของระยะทางใกล้ - ไกล ระหว่างบ้านกับที่ทำงาน (สนามบินดอนเมือง)
กับช่วงอายุ ดังนี้ คือ

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 23 คน คิดเป็น 69.7% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 7 คน คิดเป็น 21.2% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 1 คน คิดเป็น 3% ไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว เช่น การแทนงาน 2 คน คิดเป็น 6.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 48 คน คิดเป็น 61.5% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 24 คน คิดเป็น 30.8% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 5 คน คิดเป็น 6.4% ไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว เช่น การแทนงาน 1 คน คิดเป็น 1.3%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 25 คน คิดเป็น 58.1% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 13 คน คิดเป็น 30.2% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 5 คน คิดเป็น 11.6% ไม่มีใครคิดว่าไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 61 คน คิดเป็น 66.3% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 25 คน คิดเป็น 27.2% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 5 คน คิดเป็น 5.4% ไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว เช่น การแต่งงาน 1 คน คิดเป็น 1.1%

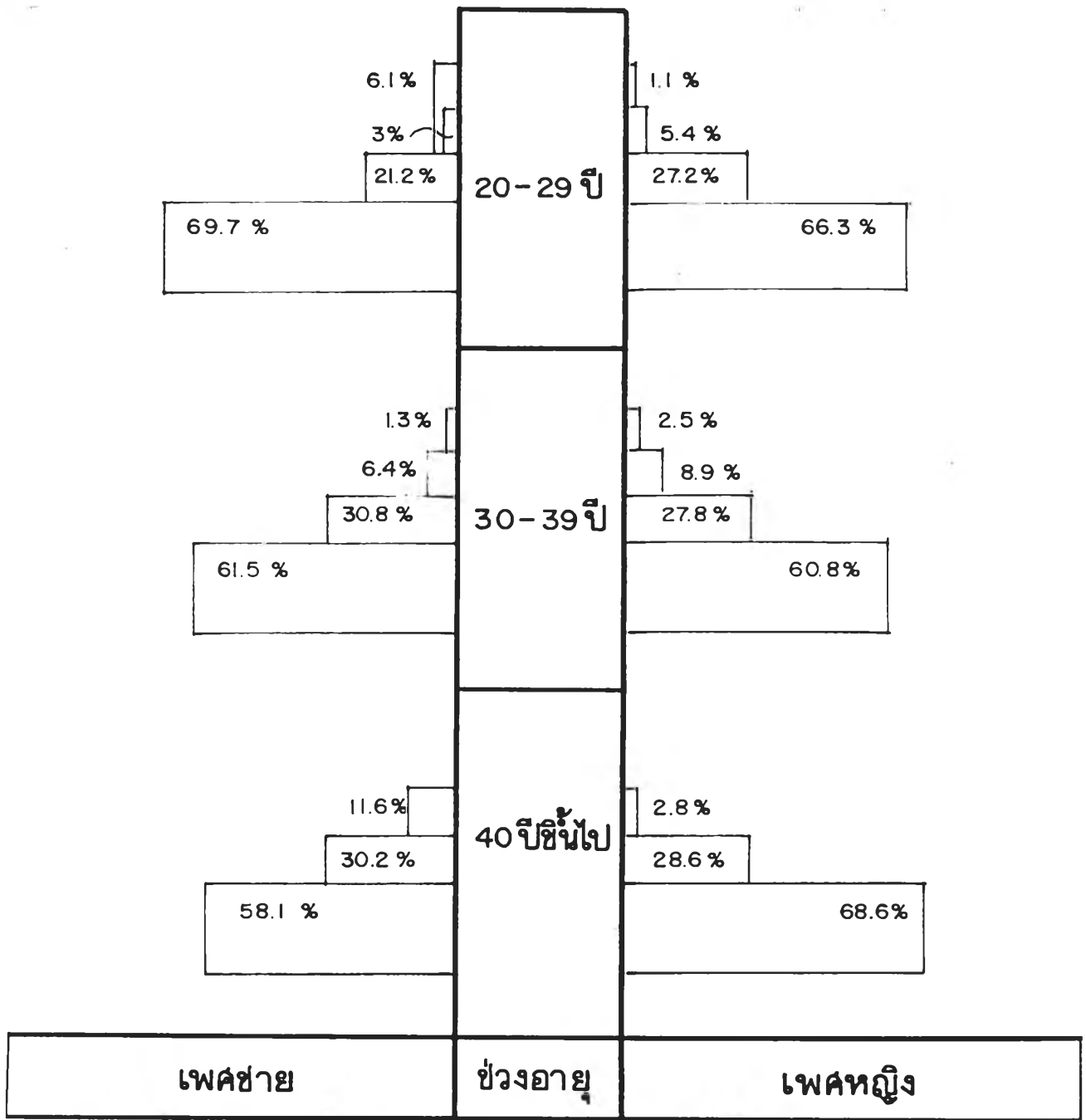
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 48 คน คิดเป็น 60.8% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 22 คน คิดเป็น 27.8% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 7 คน คิดเป็น 8.9% ไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว เช่น การแต่งงาน 2 คน คิดเป็น 2.5%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีความสำคัญเพราะปัญหาจราจร 24 คน คิดเป็น 68.6% มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 10 คน คิดเป็น 28.6% ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 1 คน คิดเป็น 2.8% ไม่มีใครคิดว่าไม่สำคัญเพราะเหตุผลส่วนตัว

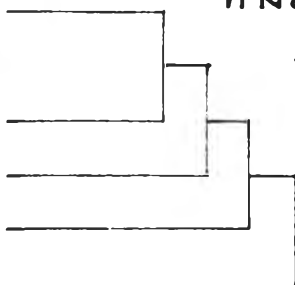
จากตารางที่ 13 พบว่า ทุกเพศและช่วงอายุ ให้ความสำคัญกับการเดินทางมาทำงาน หรือปัญหาจราจร เป็นประเด็นปัญหาหลัก ซึ่งไม่แตกต่างกับคนในอาชีพอื่น ๆ เลย ความสะดวกในการเดินและคิดว่าไม่มีความสำคัญเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า ในลำดับต่อมา ส่วนน้อยมากที่คิดว่าไม่สำคัญโดยเหตุผลส่วนตัว ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกทำเลที่ตั้งหรือลักษณะทางกายภาพ คือ

- ความสะดวกในการเข้าถึง
- ตัวอาคารและสภาพแวดล้อม
- ราคาที่ดิน
- แหล่งงาน

ระยะทางใกล้ - ไกล ย่อมส่งผลต่อการเดินทาง รูปแบบการเดินทาง ความสะดวกในการเข้าถึง ซึ่งประชากรที่ศึกษา มีทัศนคติความเห็น เช่นเดียวกับ ปัญหาของประชากรอาชีพอื่นที่ทำงานในเมือง

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ระยะทางการเดินทางระหว่าง บ้าน และ ที่ทำงาน

- ไม่สำคัญ เพราะ เหตุผลส่วนตัวเช่น การเรียกแท็กซี่
- ไม่สำคัญ เพราะ ทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า
- สำคัญ เพราะ ความสะดวกในการเดินทาง
- สำคัญ เพราะ ปัญหาการจราจร

**ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยกับช่วงอายุ จำแนกแยก
แยกเพศชาย -หญิง**

ปัจจัยภายนอก อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ระบบ การ จรรยา	ระบบ ขนส่ง มวลชน	ระบบ สาธารณ ูปโภค	ความเป็น ส่วนตัว	รวม	ระบบ การ จรรยา	ระบบ ขนส่ง มวลชน	ระบบ สาธารณ ูปโภค	ความเป็น ส่วนตัว	รวม
20 - 29 ปี	28	-	3	2	33	60	18	11	3	92
	84.8	-	9.1	6.1	21.4	65.2	19.3	12	3.3	44.7
	26.9	-	13	40	-	45.1	51.4	37.9	33.3	-
30 - 39 ปี	51	10	16	1	78	54	9	10	6	79
	65.4	12.8	20.5	1.3	50.6	68.4	11.4	12.7	7.6	39.3
	49	45.5	69.6	20	-	40.6	25.7	34.5	66.7	-
40ปีขึ้นไป	25	12	4	2	43	19	8	8	-	35
	58.1	27.9	9.3	4.7	27.9	54.3	22.8	22.8	-	17
	24	54.5	17.4	40	-	14.3	20	27.6	-	-
รวม	104	22	23	5	154	133	35	29	9	206
	67.5	14.3	14.9	3.2	100	64.6	17	14.1	4.4	100

ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามช่วงอายุ

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าระบบจรรยา 28 คน คิดเป็น 84.8% ไม่มีใครตอบระบบขนส่งมวลชน ระบบสาธารณูปโภค 3 คน คิดเป็น 9.1% ความเป็นส่วนตัว 2 คน คิดเป็น 6.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าระบบการจรรยา 51 คน คิดเป็น 65.4% ระบบขนส่งมวลชน 10 คน คิดเป็น 12.8% ระบบสาธารณูปโภค 16 คน คิดเป็น 20.5% ความเป็นส่วนตัว 1 คน คิดเป็น 1.3%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่าระบบการจรรยา 25 คน คิดเป็น 58.1% ระบบขนส่งมวลชน 12 คน คิดเป็น 27.9% ระบบสาธารณูปโภค 4 คน คิดเป็น 9.3% ความเป็นส่วนตัว 2 คน คิดเป็น 4.7%

เพศหญิงช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าระบบจรรยา 60 คน คิดเป็น 65.2% ระบบขนส่งมวลชน 18 คน คิดเป็น 19.6% ระบบสาธารณูปโภค 11 คน คิดเป็น 12% ความเป็นส่วนตัว 3 คน คิดเป็น 7.6%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าระบบการจราจร 54 คน คิดเป็น 68.4% ระบบขนส่งมวลชน 9 คน คิดเป็น 11.4% ระบบสาธารณูปโภค 10 คน คิดเป็น 12.7% ความเป็นส่วนตัว 6 คน คิดเป็น 7.6%

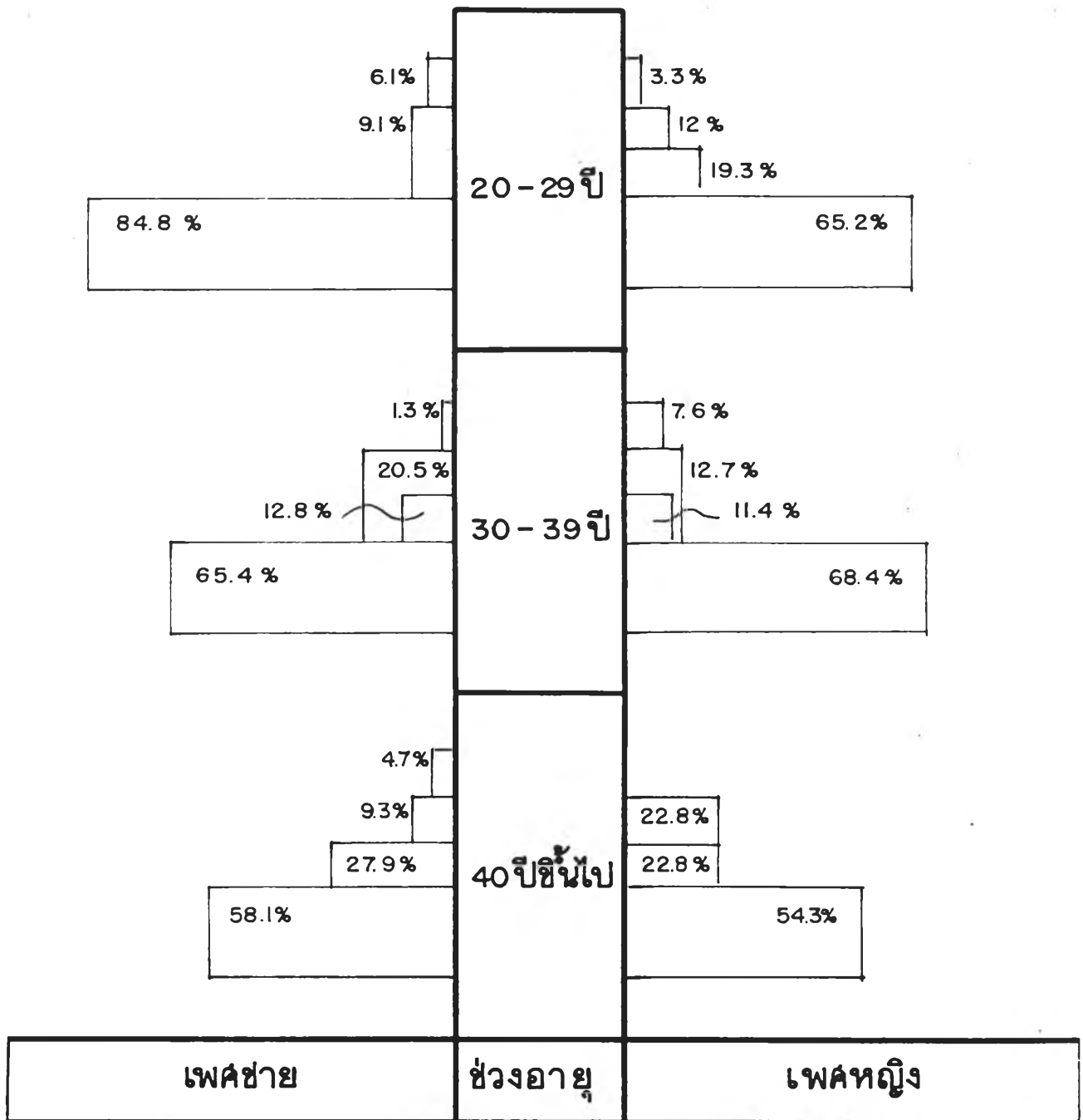
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่าระบบการจราจร 19 คน คิดเป็น 54.3% ระบบขนส่งมวลชน 8 คน คิดเป็น 22.9% ระบบสาธารณูปโภค 8 คน คิดเป็น 22.8% ไม่มีการตอบในเรื่องความเป็นส่วนตัว

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อที่อยู่อาศัย มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องของระบบการจราจรทุกช่วงอายุและเพศชาย - หญิง เป็นปัจจัยหลักที่เป็นสอดคล้องกัน

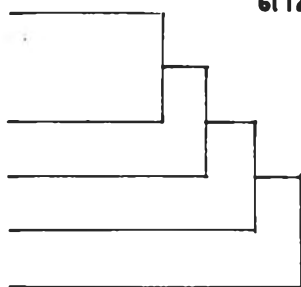
ในเพศชายช่วงอายุ 20 - 29 ปี ให้ความสำคัญ ของระบบสาธารณูปโภค และความเป็นส่วนตัว บางส่วนและไม่มีการตอบในเรื่องของระบบขนส่งมวลชน สำหรับเพศหญิงให้ความสำคัญกับระบบขนส่งมวลชนรองลงมา รวมถึงระบบสาธารณูปโภคและความเป็นส่วนตัวตามลำดับ

เพศชายอายุ 30 - 39 ปี มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับเพศหญิง คือ การให้ความสำคัญกับระบบสาธารณูปโภค , ระบบขนส่งมวลชน และความเป็นส่วนตัวตามลำดับ

เพศชายช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับระบบขนส่งมวลชนรองลงมา และระบบสาธารณูปโภคและความเป็นส่วนตัวเพียงเล็กน้อย สำหรับเพศหญิงให้ความสำคัญกับระบบขนส่งมวลชนและระบบสาธารณูปโภคเท่ากัน และไม่มีการตอบในเรื่องความเป็นส่วนตัว

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุ กับ ปัจจัยภายนอกที่ เกี่ยวข้องกับ ที่อยู่อาศัย

- ความเป็นส่วนตัว
- ระบบสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์แบบ
- ระบบขนส่งมวลชน
- ระบบการจราจร

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างการพิจารณาที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับการทำงานในอาชีพ
กับช่วงอายุ จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

ที่อยู่อาศัย อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	บ้านพัก อาศัย	เซอร์วิส อพาร์ทเมนต์	คอนโดฯ	โรงแรม	รวม	บ้านพัก อาศัย	เซอร์วิส อพาร์ทเมนต์	คอนโดฯ	โรงแรม	รวม
20 - 29 ปี	20	2	9	2	33	61	12	17	2	92
	60.6	6.1	27.3	6.1	21.4	66.3	13	18.5	2.2	44.7
	19	22.2	33.3	15.4	-	45.9	16.4	54.8	22.2	-
30 - 39 ปี	47	7	17	7	78	51	13	13	2	79
	60.3	9.0	21.8	9	50.6	64.6	16.5	16.5	2.5	38.3
	44.8	77.8	63	53.8	-	38.3	39.4	41.9	22.2	-
40ปีขึ้นไป	38	-	1	4	43	21	8	1	5	35
	88.4	-	2.3	9.3	27.9	60	22.9	2.8	14.3	17
	36.2	-	3.7	30.8	-	15	24.2	3.2	55.6	-
รวม	105	9	27	13	154	133	33	31	9	206
	68.2	5.8	17.5	8.4	100	64.6	16	15	4.4	100

การพิจารณาเลือกที่อยู่อาศัยที่มีความเหมาะสมกับการทำงานในอาชีพ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าบ้านพักอาศัย 20 คน คิดเป็น 60.6% เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ 2 คน คิดเป็น 6.1% คอนโดมิเนียม 9 คน คิดเป็น 27.3% โรงแรม 2 คน คิดเป็น 6.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าบ้านพักอาศัย 47 คน คิดเป็น 60.3% เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ 7 คน คิดเป็น 9% คอนโดมิเนียม 17 คน คิดเป็น 21.8% โรงแรม 7 คน คิดเป็น 9%

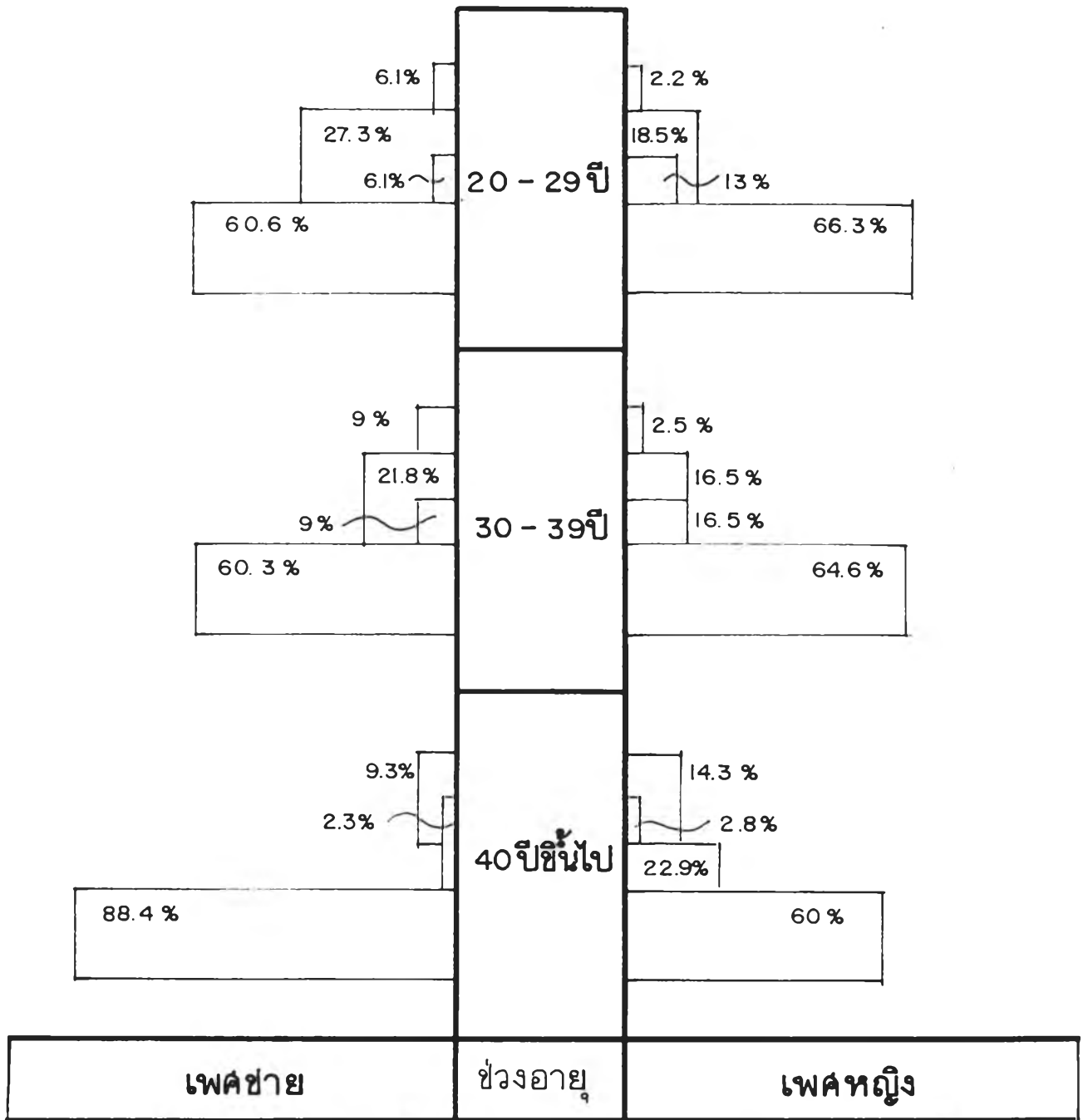
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่า บ้านพักอาศัย 38 คน คิดเป็น 88.4% เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ไม่มีผู้ตอบ คอนโดมิเนียม 1 คน คิดเป็น 2.3% โรงแรม 4 คน คิดเป็น 9.3%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่าบ้านพักอาศัย 61 คน คิดเป็น 66.3% เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ 12 คน คิดเป็น 13% คอนโดมิเนียม 17 คน คิดเป็น 18.5% โรงแรม 2 คน คิดเป็น 2.2%

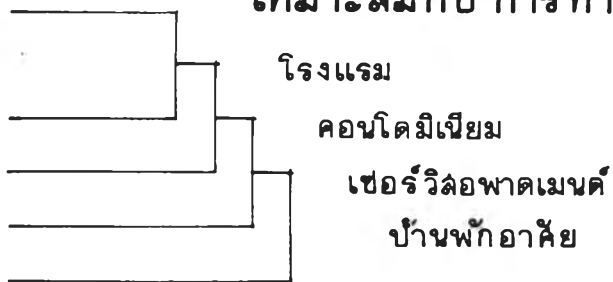
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่าบ้านพักอาศัย 51 คน คิดเป็น 64.6% เซอร์วิส
อพาร์ทเมนต์ 13 คน คิดเป็น 16.5% คอนโดมิเนียม 13 คน คิดเป็น 16.5% โรงแรม 2 คน คิดเป็น
2.5%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่า บ้านพักอาศัย 21 คน คิดเป็น 60% เซอร์วิส
อพาร์ทเมนต์ 8 คน คิดเป็น 22.9% คอนโดมิเนียม 1 คน คิดเป็น 2.8% โรงแรม 5 คน คิดเป็น
14.3%

จากตารางที่ 15 พบว่า ทั้ง 2 เพศ ทุกช่วงอายุ คิดว่าที่อยู่อาศัยที่มีความเหมาะสมกับ
การทำงานในอาชีพของตน คือ บ้านพักอาศัย เป็นส่วนมาก มีบางส่วนที่ให้ความสนใจกับคอน
โดมิเนียมและเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ ตลอดจนมีบางส่วนเพียงเล็กน้อยให้ความสำคัญกับการมีที่อยู่
อาศัยแบบชั่วคราวแบบโรงแรม

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุ กับ ที่อยู่อาศัยที่มีความเหมาะสมกับการทำงานในอาชีพฯ

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการย้ายสนามบินไปหนองเห่ากับช่วงอายุ
จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

ย้ายสนาม บิน อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	มีผลมาก เพราะ บ้านใกล้ คอนเมือง	มีผลมาก เพราะเพิ่ม ระยะทาง	มีผลบ้างแต่ สามารถหา ที่อยู่ใกล้ได้	ไม่มีผล เพราะทราบ เวลาางานล่วง หน้า	รวม	มีผลมาก เพราะ บ้านใกล้ คอนเมือง	มีผลมาก เพราะเพิ่ม ระยะทาง	มีผลบ้างแต่ สามารถหา ที่อยู่ใกล้ได้	ไม่มีผล เพราะทราบ เวลาางานล่วง หน้า	รวม
20 - 29 ปี	13	12	4	4	33	26	37	13	16	92
	39.4	36.4	12.1	12.1	21.4	28.3	40.2	14.1	17.4	44.7
	22.8	19.4	25	21.1	-	36.6	41.6	65	61.5	-
30 - 39 ปี	27	29	12	10	78	36	27	7	9	79
	34.6	37.2	15.4	12.8	50.6	45.6	34.2	8.9	11.4	38.3
	47.4	46.8	75	52.6	-	50.7	30.1	35	34.6	-
40ปีขึ้นไป	17	21	-	5	43	9	25	-	1	35
	39.5	48.8	-	11.6	27.9	25.7	71.4	-	2.9	17
	29.8	33.9	-	26.3	-	12.7	27	-	3.8	-
รวม	57	52	16	19	154	71	89	20	26	206
	37	40.3	10.4	12.3	100	31.5	43.2	9.7	12.6	100

การย้ายสนามบินไปหนองเห่ามีผลต่อที่อยู่อาศัยและการเดินทางของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำแนกอายุดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 13 คน คิดเป็น 39.4% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 12 คน คิดเป็น 36.4% มีผลบ้างแต่สามารถหาที่อยู่ใกล้เคียงใหม่ได้ 4 คน คิดเป็น 12.1% ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 4 คน คิดเป็น 12.1%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 27 คน คิดเป็น 34.6% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 29 คน คิดเป็น 37.2% มีผลบ้างแต่สามารถหาที่อยู่ใกล้เคียงใหม่ได้ 12 คน คิดเป็น 15.4% ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 10 คน คิดเป็น 12.8%

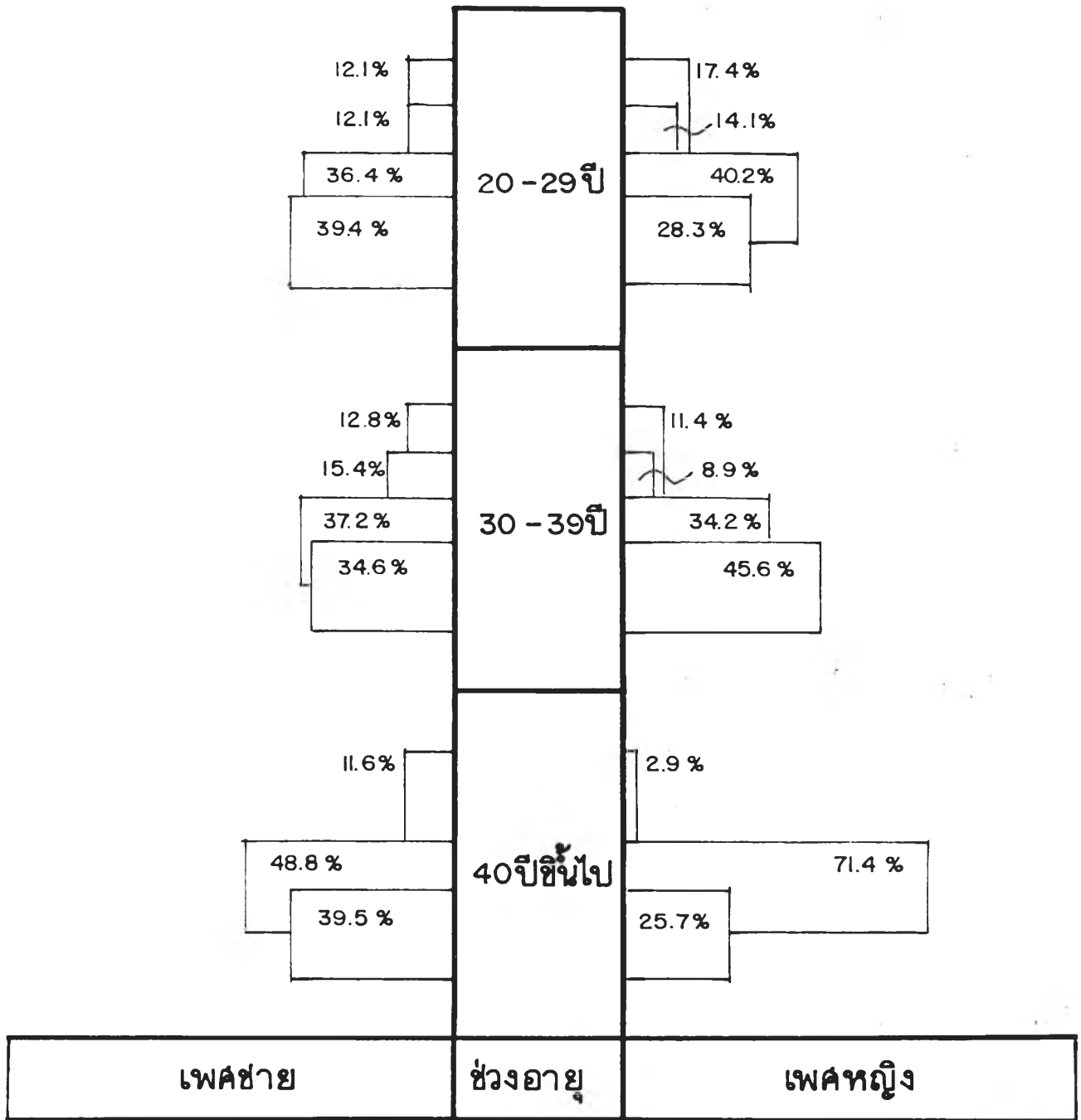
ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 17 คน คิดเป็น 39.5% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 21 คน คิดเป็น 48.8% ไม่มีคิดจะย้ายที่อยู่ตามที่ทำงานใหม่ และไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 5 คน คิดเป็น 11.6%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 26 คน คิดเป็น 28.3% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 37 คน คิดเป็น 40.2% มีผลบ้างแต่สามารถหาที่อยู่ใกล้เคียงใหม่ได้ 13 คน คิดเป็น 14.1% ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 16 คน คิดเป็น 17.4%

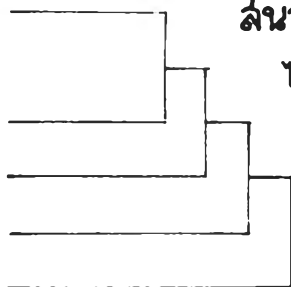
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 36 คน คิดเป็น 45.6% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 27 คน คิดเป็น 34.2% มีผลบ้างแต่สามารถหาที่อยู่ใกล้เคียงใหม่ได้ 7 คน คิดเป็น 8.9% ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า 9 คน คิดเป็น 11.4%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดว่ามีผลมากเพราะบ้านอยู่ใกล้คอนเมือง 9 คน คิดเป็น 25.7% มีผลมากเพราะเพิ่มระยะทาง 25 คน คิดเป็น 71.4% ไม่มีคิดจะย้ายที่อยู่ตามที่ทำงานใหม่ และไม่มีผลเนื่องจากทราบล่วงหน้า 1 คน คิดเป็น 2.9%

จากตารางที่ 16 พบว่า หากมีการย้ายสนามบินเกิดขึ้น ปัญหาที่ทั้งเพศ ชายและหญิง ทุกช่วงอายุให้ความสำคัญ ใน 2 ประเด็น คือ ได้มีที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้สนามบินคอนเมือง และระยะทางของสนามบินหนองงูเห่า อยู่ไกลเป็นการเพิ่มระยะทาง มีบางส่วนที่คิดว่าจะสามารถหาที่อยู่อาศัยใหม่ที่สะดวกได้รวมถึงบางส่วนที่คิดว่าลักษณะของการประกอบอาชีพจะทราบช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ ระหว่างช่วงอายุ กับ ผลกระทบของการย้าย
 ส่นามบิิน ไปหนองงูเห่า

ไม่มีผล เพราะ ลักษณะงานทราบช่วงเวลาล่วงหน้า
 มีผลบ้าง แต่สามารถหาที่อยู่อาศัย ใกล้สำนบิินใหม่ได้
 มีผลมาก เพราะ เพิ่มระยะทางการเดินทาง
 มีผลมาก เพราะ มีบ้านอยู่ใกล้ ส่นามบิินดอนเมือง

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางระหว่างบ้าน-ที่ทำงาน กับช่วงอายุ
จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

รูปแบบการ เดินทาง อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ไปกลับ เองปกติ	บริษัท จัดรถรับ- ส่ง	กำหนด จุดรับ- ส่ง	ไปกลับเอง และบ.จัด รถรับ - ส่ง	รวม	ไปกลับ เองปกติ	บริษัท จัดรถรับ- ส่ง	กำหนด จุดรับ- ส่ง	ไปกลับเอง และบ.จัด รถรับ - ส่ง	รวม
20 - 29 ปี	9	3	1	20	33	23	13	4	52	92
	27.3	9.1	3	60.6	21.4	25	14.1	4.3	56.5	44.7
	16.4	16.7	16.7	26.7	-	46	27.7	40	52.5	-
30 - 39 ปี	29	6	5	38	78	24	19	5	31	79
	37.2	7.7	6.4	48.7	50.6	30	24.1	6.3	39.2	38.3
	52.7	33.3	83.3	50.7	-	48	40.4	50	31.3	-
40ปีขึ้นไป	17	9	-	17	43	3	15	1	16	35
	39.5	20.9	-	39.5	27.9	8.6	42.9	2.8	45.7	17
	30.9	50	-	22.7	-	6	29.8	10	16.2	-
รวม	55	18	6	75	154	50	47	10	99	206
	35.7	11.7	3.9	48.7	100	24.3	22.8	4.9	48.1	100

รูปแบบการเดินทางไปทำงานระหว่างบ้านกับสนามบินที่มีความเหมาะสมในทัศนของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

เพศชาย ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ไป-กลับเองปกติ 9 คน คิดเป็น 27.3% บริษัทจัดรถรับส่ง 3 คน คิดเป็น 9.1% บริษัทกำหนดจุดรับส่ง 1 คน คิดเป็น 3% ไปกลับเองรวมกับบริษัทจัดรถรับ-ส่ง 20 คน คิดเป็น 60.6%

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ไป-กลับเองปกติ 29 คน คิดเป็น 37.2% บริษัทจัดรถรับ -ส่ง 6 คน คิดเป็น 7.7% บริษัทกำหนดจุดรับส่ง 5 คน คิดเป็น 6.4% ไปกลับเองรวมกับบริษัทจัดรถรับ-ส่ง 38 คน คิดเป็น 48.7%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ไป - กลับเองปกติ 17 คน คิดเป็น 39.5% บริษัทจัดรถรับ -ส่ง 9 คน คิดเป็น 20.9% บริษัทกำหนดจุดรับส่งไม่มีผู้ตอบ และไปกลับเองรวมกับบริษัทจัดรถรับ-ส่ง 17 คน คิดเป็น 39.5%

เพศหญิง ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ไป-กลับเองปกติ 23 คน คิดเป็น 25% บริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 13 คน คิดเป็น 14.1% บริษัทฯกำหนดจัดรถรับ-ส่ง 4 คน คิดเป็น 4.3% ไปกลับเองรวมกับบริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 52 คน คิดเป็น 56.5%

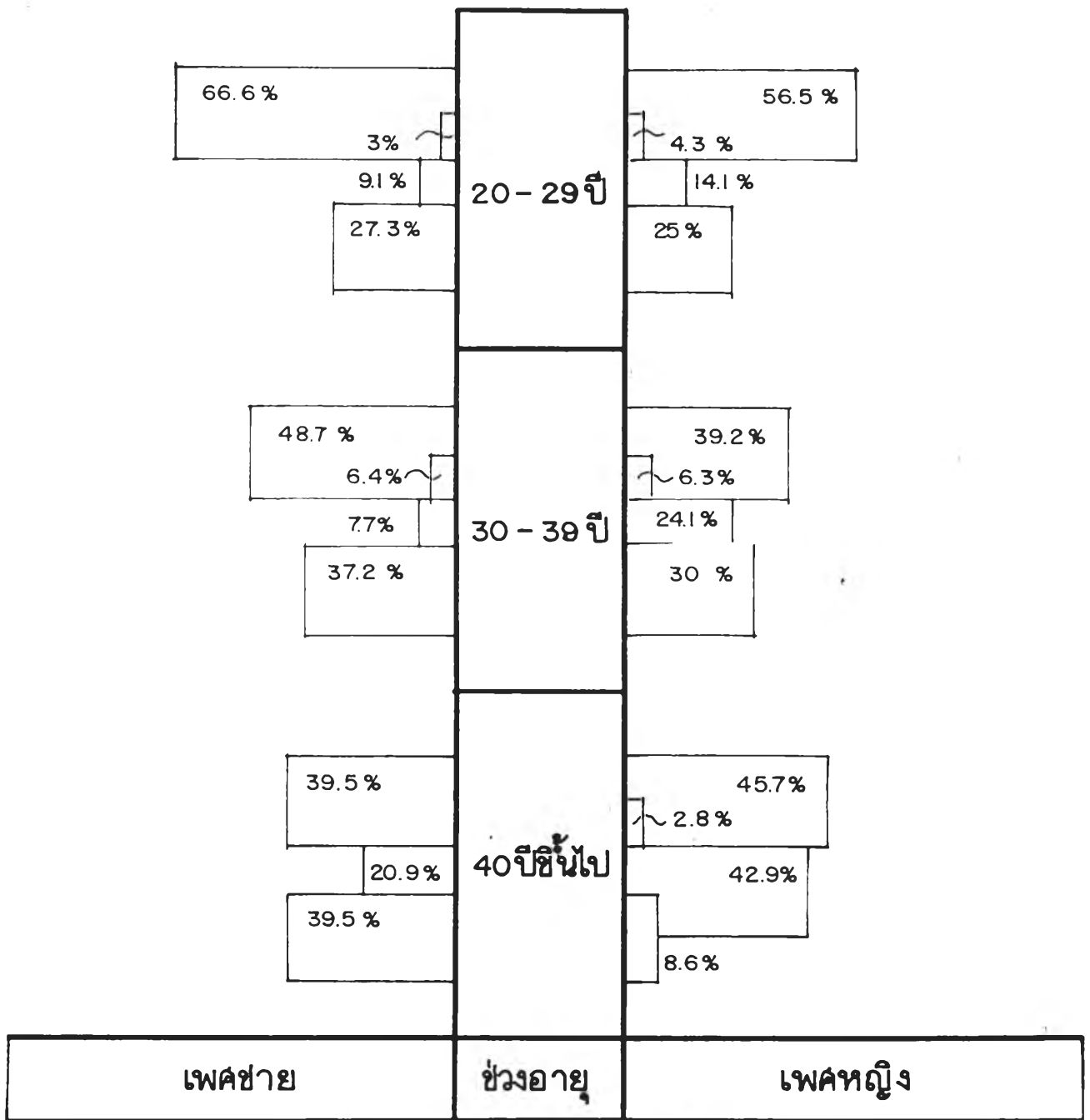
ช่วงอายุ 30 - 39 ปี ไป-กลับเองปกติ 24 คน คิดเป็น 30% บริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 19 คน คิดเป็น 24.1% บริษัทฯกำหนดจัดรถรับ-ส่ง 5 คน คิดเป็น 6.3% ไปกลับเองรวมกับบริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 31 คน คิดเป็น 39.48%

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ไป - กลับเองปกติ 3 คน คิดเป็น 8.6% บริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 15 คน คิดเป็น 42.9% บริษัทฯกำหนดจัดรถรับ-ส่ง 1 คน คิดเป็น 2.8% และไปกลับเองรวมกับบริษัทฯจัดรถรับ-ส่ง 16 คน คิดเป็น 45.7%

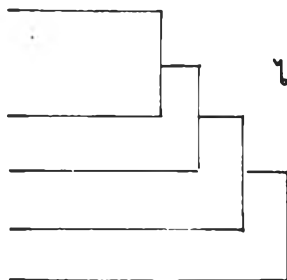
จากตารางที่ 17 พบว่า ช่วงอายุ 20 - 29 ปี ทั้งเพศชายและหญิง พิจารณารูปแบบการเดินทางระหว่างบ้าน - ที่ทำงาน โดยการเดินทางไป-กลับเองตามปกติรวมถึงการที่บริษัทฯ จัดรถสวัสดิการรับ-ส่ง เป็นส่วนมาก และบางส่วนที่ต้องการให้บริษัทฯ จัดรถสวัสดิการรับ-ส่ง และส่วนน้อยที่ต้องการให้บริษัทฯ กำหนดสถานีรับ - ส่งพนักงาน เหมือนในต่างประเทศ

ช่วงอายุ 30 - 39 ปี มีความใกล้เคียงกันระหว่างความต้องการเดินทางไป - กลับเองตามปกติ รวมถึงการที่บริษัทฯ จัดรถรับ-ส่ง กับ การเดินทางไป - กลับเอง ใกล้เคียงกัน ทั้งเพศชาย - หญิง ข้อสังเกต คือ เพศหญิง การมีรถสวัสดิการรับ - ส่งมากขึ้น

ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เพศชายพอใจกับการเดินทางไป - กลับเองตามปกติกับการเดินทางไปกลับเองรวมกับการมีรถสวัสดิการจากบริษัทฯรับ-ส่งเป็นส่วนใหญ่ และบางส่วนค่อนข้างมากที่เห็นด้วยกับการมีรถสวัสดิการของบริษัทฯ สำหรับเพศหญิงให้ความสำคัญกับการมีรถสวัสดิการกับการเดินทางไปกลับเองรวมกับการมีรถสวัสดิการของบริษัทฯ มีบางส่วนน้อยที่ต้องการเดินทางไป - กลับเอง แต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงอายุกับ รูปแบบการเดินทาง

- ไปกลับเอง และ บริษัท ฯ จัดรถรับ-ส่ง
- บริษัท ฯ กำหนดจุดรับ-ส่ง
- บริษัท ฯ จัดรถรับส่ง
- ไปกลับเองตาม ปกติ

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยกับความสำคัญในการมีที่อยู่อาศัยในอนาคต

ความสำคัญของที่อยู่อาศัยในอนาคต	การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4	การจัดหาทรัพย์สินในช่วงเวลาทำงานได้	การเตรียมความพร้อมให้กับครอบครัว	เพื่อเกียรติยศและความภูมิใจในชีวิต	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย					
เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของคนและครอบครัว	72 36 52.2	44 22 50	71 35.5 64	13 6.5 56.5	200 55.6 -
เพื่อเป็นทรัพย์สินและความมั่นคงของชีวิต	46 44.2 33.3	29 27.9 33	23 22.1 20.7	6 5.8 26.1	104 28.9 -
เพื่อเป็นเกียรติยศของครอบครัว	6 42.9 4.3	2 14.3 2.3	3 21.4 2.7	3 21.4 13	14 5.9 -
เพื่อเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต	14 33.3 10.1	13 31 14.8	14 33.3 12.6	1 2.4 4.3	42 11.7 -
รวม	138 38.3	88 24.4	111 30.8	23 6.4	360 100

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการที่อยู่อาศัยในปัจจุบันกับความต้องการที่อยู่อาศัยในอนาคต ดังนี้

เหตุผลในปัจจุบัน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของตนเองและครอบครัว **เหตุผลในอนาคต** การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4 72 คน คิดเป็น 36% การจัดหาทรัพย์สินในช่วงเวลาทำงานได้ 44 คน คิดเป็น 22% , การเตรียมความพร้อมให้ครอบครัว 71 คน คิดเป็น 35.5% เพื่อเกียรติยศและความภูมิใจในชีวิต 13 คน คิดเป็น 6.5%

เหตุผลในปัจจุบัน เพื่อเป็นทรัพย์สินและความมั่นคงในชีวิต **เหตุผลในอนาคต** การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4 46 คน คิดเป็น 44.2% การจัดหาทรัพย์สินในช่วงเวลาทำงานได้ 29 คน คิดเป็น 27.9% , การเตรียมความพร้อมให้ครอบครัว 23 คน คิดเป็น 22.1% เพื่อเกียรติยศและความภูมิใจในชีวิต 6 คน คิดเป็น 5.8%

เหตุผลในปัจจุบัน เพื่อเป็นเกียรติยศของครอบครัว **เหตุผลในอนาคต** การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4 6 คน คิดเป็น 42.9% การจัดหาทรัพย์สินในช่วงเวลาทำงานได้ 2 คน

คิดเป็น 14.3% , การเตรียมความพร้อมให้ครอบครัว 3 คน คิดเป็น 21.4% เพื่อเกียรติยศและความภูมิใจในชีวิต 3 คน คิดเป็น 21.4%

เหตุผลในปัจจุบัน เพื่อเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต เหตุผลในอนาคต การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4 14 คน คิดเป็น 33.3% การจัดหาทรัพย์สินในช่วงเวลาทำงานได้ 13 คน คิดเป็น 31% , การเตรียมความพร้อมให้ครอบครัว 14 คน คิดเป็น 33.3% เพื่อเกียรติยศและความภูมิใจในชีวิต 1 คน คิดเป็น 2.4%

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเดินทางกับความสำคัญของระยะทางใกล้-ไกล ในการเดินทางระหว่างบ้านกับที่ทำงาน

ระยะทางใกล้ - ไกล ปัญหาการเดินทาง	มีความสำคัญมาก	มีความสำคัญเนื่อง	ไม่สำคัญเพราะทราบ	ไม่สำคัญเพราะเหตุผล	รวม
	จากปัญหาการจราจร	ความสะดวกในการเดินทาง	ช่วงเวลาล่วงหน้า	ด้านการทำงาน	
มีผลมาก	185	63	8	2	258
	71.7	24.4	3.1	0.8	71.7
	80.8	62.4	33.3	3.3	-
ปานกลาง	32	23	9	3	67
	47.8	34.3	13.4	4.5	18.6
	14	22.8	37.5	50	-
น้อย	12	15	7	1	55
	34.3	42.9	20	2.9	9.7
	5.2	14.9	29.2	16.7	-
รวม	229	101	24	6	360
	63.6	28.1	6.7	1.7	100

ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเดินทางกับความสำคัญของระยะทางใกล้ - ไกล ในการเดินทางระหว่างบ้านกับที่ทำงาน ดังนี้

ระดับของปัญหาการเดินทางมีผลมาก ผู้ตอบด้านความสำคัญของระยะทาง มีผลมาก เนื่องจากปัญหาการจราจร 185 คน คิดเป็น 71.7% , มีความสำคัญมากเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 63 คน คิดเป็น 24.4% , ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาล่วงหน้า 8 คน คิดเป็น 3.1% , ไม่สำคัญเพราะเหตุผลด้านการแทนงาน 2 คน คิดเป็น 0.8%

ระดับของปัญหาการเดินทาง ปานกลาง ผู้ตอบด้านความสำคัญของระยะทาง มีผลมากเนื่องจากปัญหาการจราจร 32 คน คิดเป็น 47.8% , มีความสำคัญมากเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 23 คน คิดเป็น 34.3% , ไม่สำคัญเพราะทราบช่วงเวลาล่วงหน้า 9 คน คิดเป็น 13.4% , ไม่สำคัญเพราะเหตุผลด้านการแทนงาน 3 คน คิดเป็น 4.5%

ระดับของปัญหาการเดินทาง น้อย , ผู้ตอบด้วยความสำคัญของระยะทาง มีผลมากเนื่องจากปัญหาการจราจร 12 คน คิดเป็น 34.3% , มีความสำคัญมากเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง 15 คน คิดเป็น 42.9% , ไม่สำคัญ เพราะทราบช่วงเวลาล่วงหน้า 7 คน คิดเป็น 20% , ไม่สำคัญเพราะเหตุผลด้านการแทนงาน 1 คน คิดเป็น 2.9%

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของกลุ่มอาชีพกับการมีบ้านในฝันจากประสบการณ์การทำงาน จำแนกแยกเพศชาย - หญิง

บ้านในฝัน กลุ่มอาชีพ	เพศชาย					เพศหญิง				
	มีมากเพราะ สะท้อนรส นิยม	มีบ้าง	น้อยเพราะ เป็นตัวของตัวเอง	น้อยเพราะ มีบุคคลอื่น ทำแทน	รวม	มีมากเพราะ สะท้อนรส นิยม	มีบ้าง	น้อยเพราะ เป็นตัวของตัวเอง	น้อยเพราะ มีบุคคลอื่น ทำแทน	รวม
20 - 29 ปี	43	7	5	1	56	26	17	4	-	47
	76.8	12.5	8.9	1.8	36.4	55.3	36.2	8.5	-	22.8
	51.8	20.6	13.9	100	-	37.1	20.5	7.5	-	-
30 - 39 ปี	34	17	15	-	66	34	47	31	-	112
	51.5	25.8	22.7	-	42.9	30.4	42	27.7	-	54.4
	41	50	41.7	-	-	48.6	56.6	58.5	-	-
40ปีขึ้นไป	6	10	16	-	32	10	19	18	-	47
	18.8	31.3	50	-	20.8	21.3	40.4	38.3	-	22.8
	7.2	29.4	44.4	-	-	14.3	22.9	34	-	-
รวม	83	34	36	1	154	70	83	53	-	206
	53.9	22.1	23.4	0.6	100	34	40.3	25.7	-	100

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาชีพกับการมีบ้านในฝันจากประสบการณ์การทำงาน
จำแนกเพศ ดังนี้

เพศชาย กลุ่มอาชีพมีอิทธิพลมาก การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 43 คน คิดเป็น 76.8% มีบ้าง 7 คน คิดเป็น 12.5% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 5 คน คิดเป็น 8.9% , น้อยเพราะบุคคลอื่นทำแทน 1 คน คิดเป็น 1.8%

กลุ่มอาชีพมีอิทธิพลบ้าง การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 34 คน คิดเป็น 51.5% , มีบ้าง 17 คน คิดเป็น 25.8% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 15 คน คิดเป็น 22.7% ไม่มีการตอบว่ามีบุคคลอื่นทำแทน

กลุ่มอาชีพไม่มีอิทธิพลเลย การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 6 คน คิดเป็น 18.8% มีบ้าง 10 คน คิดเป็น 31.3% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 16 คน คิดเป็น 50% ไม่มีการตอบว่ามีบุคคลอื่นทำแทน

เพศหญิง กลุ่มอาชีพมีอิทธิพลมาก การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 26 คน คิดเป็น 55.3% มีบ้าง 17 คน คิดเป็น 36.2% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 4 คน คิดเป็น 8.5% , น้อยเพราะบุคคลอื่นทำแทนไม่มีการตอบ

กลุ่มอาชีพมีอิทธิพลบ้าง การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 34 คน คิดเป็น 30.4% , มีบ้าง 47 คน คิดเป็น 42% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 31 คน คิดเป็น 27.7% น้อยเพราะบุคคลอื่นทำแทนไม่มีการตอบ

กลุ่มอาชีพไม่มีอิทธิพลเลย การมีบ้านจากประสบการณ์ มีผลมากสะท้อนรสนิยม 10 คน คิดเป็น 21.3% มีบ้าง 19 คน คิดเป็น 40.4% , น้อยเพราะเป็นตัวของตัวเอง 18 คน คิดเป็น 38.3% , น้อยเพราะบุคคลอื่นทำแทนไม่มีการตอบ

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการมีที่อยู่อาศัยกับการเตรียมความพร้อมในอนาคตเมื่อใกล้เกษียณหรือออกจากงาน

การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณ	สำคัญมากเพราะเป็นหมายและความสุข	สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต	ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาที่อยู่ระหว่างทำงานแล้ว	ไม่สำคัญเพราะมีผู้เกี่ยวข้องดำเนินการแล้ว	รวม
ปัจจัยเร่งการมีที่อยู่อาศัย	ของชีวิตและครอบครัว				
ปัจจัยการมีครอบครัว	44 51.2 27.8	16 18.6 20.5	21 24.4 20.4	5 5.8 23.8	86 23.9 -
ปัจจัยความต้องการของครอบครัว	24 42.1 15.2	13 22.8 16.7	15 26.3 14.6	5 8.8 23.8	57 15.8 -
ปัจจัยการสร้างหลักฐานเป้าหมายชีวิต	86 41 54.4	47 22.4 60.3	67 31.9 65	10 4.8 47.6	210 28.3 -
ปัจจัยการสร้างภาพพจน์ในสังคม	4 57.1 2.5	2 28.6 2.6	- - -	1 14.3 4.8	7 1.9 -
รวม	158 439	78 21.7	103 28.6	21 58	360 100

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการมีที่อยู่อาศัยกับการเตรียมความพร้อมในอนาคตเมื่อใกล้เกษียณหรือออกจากงาน ดังนี้

ปัจจัยการมีครอบครัว ผู้ตอบคิดว่า มีความสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายและความสุขครอบครัว 44 คน คิดเป็น 51.2% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต 16 คน คิดเป็น 18.6% , ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาที่อยู่ระหว่างทำงาน 21 คน คิดเป็น 24.4% , ไม่สำคัญเพราะมีผู้อื่นทำแล้ว 5 คน คิดเป็น 5.8%

ปัจจัยความต้องการครอบครัว ผู้ตอบคิดว่า มีความสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายและความสุขครอบครัว 24 คน คิดเป็น 42.1% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต 13 คน คิดเป็น 22.8% , ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาที่อยู่ระหว่างทำงาน 15 คน คิดเป็น 26.3% , ไม่สำคัญเพราะมีผู้อื่นทำแล้ว 5 คน คิดเป็น 8.8%

ปัจจัยการสร้างหลักฐานเป้าหมายชีวิต ผู้ตอบคิดว่ามีความสำคัญมากเพราะเป็นเป้าหมายและความสุขครอบครัว 86 คน คิดเป็น 4.1% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต 47 คน คิดเป็น 22.4% , ไม่สำคัญเพราะได้จัดหาที่อยู่ระหว่างทำงาน 67 คน คิดเป็น 31.9% , ไม่สำคัญเพราะมีผู้อื่นทำแล้ว 10 คน คิดเป็น 4.8%

ปัจจัยการสร้างภาพพจน์ในสังคม ผู้ตอบคิดว่า มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเป้าหมายและความสุขครอบครัว 4 คน คิดเป็น 57.1% สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต 2 คน คิดเป็น 28.6% ไม่มีผู้ตอบว่าไม่สำคัญเพราะได้จัดหาในระหว่างทำงาน , ไม่สำคัญเพราะมีผู้อื่นทำแล้ว 1 คน คิดเป็น 14.3%

ประมวลผลการวิจัยเบื้องต้น

ตารางที่ 22 เพศของประชากร

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ชาย	154	42.8
หญิง	206	57.2
รวม	360	100

จำนวนเพศของประชากรเพศชายคิดเป็น 42.8% และเพศหญิง คิดเป็น 57.2%

ตารางที่ 23 อายุของประชากร

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
20 - 29 ปี	125	34.7
30 - 39 ปี	157	43.6
40 ปีขึ้นไป	78	21.7
รวม	360	100

อายุของประชากร ตั้งแต่ 20 - 29 ปี คิดเป็น 34.7% , 30 - 39 ปี คิดเป็น 43.6% และ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็น 21.7%

ตารางที่ 24 ระดับการศึกษาของประชากร

การศึกษา	จำนวน	ประชากร
ต่ำกว่าปริญญาตรี	43	11.9
ปริญญาตรี	300	83.3
ปริญญาโท	17	4.7
รวม	360	100

ระดับการศึกษาของประชากรต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็น 11.9% , ปริญญาตรี 83.3% และปริญญาโท คิดเป็น 4.7%

ตารางที่ 25 สถานภาพของประชากร

สถานภาพ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
โสด	208	57.8
สมรสแล้ว	139	38.6
หย่าหรือหม้าย	13	3.6
รวม	360	100

สถานภาพของประชากรโสด คิดเป็น 57.85% , สมรสแล้วคิดเป็น 38.6% , หย่าหรือหม้าย คิดเป็น 3.6%

ตารางที่ 26 รายได้ของประชากร

รายได้	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
30,000 - 40,000 บาท	64	17.7
40,000 - 50,000 บาท	78	21.7
50,001 - 60,000 บาท	109	30.3
60,001 ขึ้นไป	109	30.3
รวม	360	100

รายได้ของประชากรรายได้ 30,000 - 40,000 บาท คิดเป็น 17.7% , 40,000 - 50,000 บาท คิดเป็น 21.7% , 50,001 - 60,000 บาท คิดเป็น 30.3% , 60,001 ขึ้นไป คิดเป็น 30.3%

ตารางที่ 27 ภูมิลำเนาของประชากร

ภูมิลำเนา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
กรุงเทพฯ	267	74.2
ต่างจังหวัด	93	25.8
รวม	360	100

ภูมิลำเนาของประชากรกรุงเทพฯ คิดเป็น 74.2% , ต่างจังหวัดคิดเป็น 25.8%

ตารางที่ 28 ที่อยู่อาศัยก่อนประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ที่อยู่ก่อน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
บ้านบิดา - มารดา	264	73.3
บ้านญาติ	27	7.5
บ้านของตนเอง	29	8.1
เช่าอยู่	40	11.1
รวม	360	100

ที่อยู่อาศัยก่อนประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินอยู่กับบิดา-มารดา คิดเป็น 73.3% , อยู่กับบ้านญาติคิดเป็น 7.5% , อยู่กับบ้านของตนเองคิดเป็น 8.1% , เช่าอยู่คิดเป็น 11.1%

ตารางที่ 29 ที่อยู่ปัจจุบันของประชากร

ที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
บ้านบิดา - มารดา	146	40.6
บ้านญาติ	20	5.6
บ้านของตนเอง	177	49.2
เช่าอยู่	17	4.7
รวม	360	100

ที่อยู่ปัจจุบันของประชากรอยู่กับบ้านบิดา-มารดาคิดเป็น 40.6% , อยู่กับบ้านญาติคิดเป็น 5.6% , อยู่กับบ้านของตนเองคิดเป็น 49.2% , เช่าอยู่เองคิดเป็น 4.7.1%

ตารางที่ 30 สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย

ที่ตั้ง	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
กรุงเทพฯ	284	78.9
ปริมณฑล	76	21.1
รวม	360	100

สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยกรุงเทพฯคิดเป็น 78.9% , ปริมณฑล คิดเป็น 21.1%

ตารางที่ 31 การใช้ประโยชน์ในที่อยู่อาศัย

การใช้ประโยชน์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
พักอาศัยอย่างเดียว	312	86.7
เป็นสำนักงานของสมาชิกครอบครัว	19	5.3
เป็นร้านค้า	17	4.7
เช่าอยู่	12	3.3
รวม	360	100

การใช้ประโยชน์ในที่อยู่อาศัยพักอาศัยอย่างเดียว คิดเป็น 86.7% , เป็นสำนักงานของสมาชิกครอบครัว คิดเป็น 5.3% , เป็นร้านค้า คิดเป็น 4.7% , เช่าอยู่ คิดเป็น 3.3%

ตารางที่ 32 การพักผ่อนเมื่อมีเวลาว่างของประชากร

การพักผ่อน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เที่ยวสถานบริการ	41	11.4
พักผ่อนอยู่บ้าน	208	57.8
รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ	68	18.9
เที่ยวต่างจังหวัด	43	11.9
รวม	360	100

การพักผ่อนเมื่อมีเวลาว่างของประชากรเที่ยวสถานบริการ คิดเป็น 11.4% , พักผ่อนอยู่บ้าน คิดเป็น 57.8% , รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ คิดเป็น 18.9% , เที่ยวต่างจังหวัด คิดเป็น 11.9%

ตารางที่ 33 การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเมื่อเริ่มต้นทำงาน

เริ่มทำงาน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ซื้อบ้านใหม่	111	30.8
ปรับปรุงซ่อมแซม	74	20.6
ต่อเติม	29	8.1
ตกแต่งติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก	146	40.6
รวม	360	100

การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเมื่อเริ่มต้นทำงานซื้อบ้านใหม่ คิดเป็น 30.8% , ปรับปรุงซ่อมแซม คิดเป็น 20.6% , ต่อเติม คิดเป็น 8.1% , ตกแต่งติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็น 40.6%

ตารางที่ 34 ระดับปัญหาการเดินทางต่อการปฏิบัติงาน

ปัญหาการเดินทาง	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มาก	258	71.7
ปานกลาง	67	18.6
น้อย	35	9.7
รวม	360	100

ระดับปัญหาการเดินทางต่อการปฏิบัติงานมาก คิดเป็น 71.7% , ปานกลาง คิดเป็น 18.6% , น้อย คิดเป็น 9.7%

ตารางที่ 35 ขั้นตอนการปรับปรุงที่อยู่อาศัย

ขั้นตอนปรับปรุง	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ทาสีให้สวยงาม	24	6.7
ติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก	130	36.1
ต่อเติม	95	26.4
ตกแต่งห้องส่วนตัว	111	30.8
รวม	360	100

ขั้นตอนการปรับปรุงที่อยู่อาศัยทาสีให้สวยงามคิดเป็น 6.7% , ติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็น 36.1% , ต่อเติม คิดเป็น 26.4% , ตกแต่งห้องส่วนตัว คิดเป็น 30.8%

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบความต้องการอื่น ๆ เทียบกับความต้องการที่อยู่อาศัย

เปรียบเทียบ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ซื้อรถยนต์	147	40.8
แต่งงาน	25	6.9
อุปถัมภ์บิดามารดา	158	43.9
ใช้จ่ายเที่ยวรอบโลก	30	8.3
รวม	360	100

การเปรียบเทียบความต้องการอื่น ๆ เทียบกับความต้องการที่อยู่อาศัยซื้อรถยนต์คิดเป็น 40.8% , แต่งงาน คิดเป็น 6.9% , อุปถัมภ์บิดามารดา คิดเป็น 43.9% , ใช้จ่ายเที่ยวรอบโลก คิดเป็น 8.3%

ตารางที่ 37 ปัญหาการปรับตัวด้านการนอนหลับ

การปรับตัว	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มาก	121	33.6
ปานกลาง	144	40.0
น้อย	95	26.4
รวม	360	100

ปัญหาการปรับตัวด้านการนอนหลับมาก คิดเป็น 33.6% , ปานกลาง คิดเป็น 40.0% , น้อย คิดเป็น 26.4%

ตารางที่ 38 ระดับปัญหาการปรับตัวเรื่องเวลา และการรับประทานอาหาร

ปรับตัวเรื่องเวลา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มาก	110	30.6
ปานกลาง	150	41.7
น้อย	100	27.8
รวม	360	100

ระดับปัญหาการปรับตัวเรื่องเวลาและการรับประทานอาหารมาก คิดเป็น 30.6% , ปานกลาง คิดเป็น 41.7% , น้อย คิดเป็น 27.8%

ตารางที่ 39 อิทธิพลของการทำงานต่อการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง	34	9.4
เปลี่ยนเฉพาะช่วงทำงาน	72	20
ค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามอายุงาน	205	56.9
ไม่เปลี่ยนแปลง	49	13.6
รวม	360	100

อิทธิพลของการทำงานต่อการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง คิดเป็น 9.4% , เปลี่ยนเฉพาะช่วงทำงาน คิดเป็น 20% , ค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามอายุงาน คิดเป็น 56.9% , ไม่เปลี่ยนแปลง คิดเป็น 13.6%

ตารางที่ 40 อิทธิพลของการเดินทางต่างประเทศต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย

การเดินทางต่างประเทศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลอย่างยิ่ง	117	32.5
มีบ้าง	232	64.4
ไม่มีเลย	11	3.1
รวม	360	100

อิทธิพลของการเดินทางต่างประเทศต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัยมีผลอย่างยิ่ง คิดเป็น 32.5% , มีบ้าง คิดเป็น 64.4% , ไม่มีเลย คิดเป็น 3.1%

ตารางที่ 41 อิทธิพลของกลุ่มอาชีพต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย

กลุ่มอาชีพ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลอย่างยิ่ง	103	28.6
มีบ้าง	178	49.4
ไม่มีเลย	79	21.9
รวม	360	100

อิทธิพลของกลุ่มอาชีพต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัยมีผลอย่างข้ง คิดเป็น 28.6% , มีบ้าง คิดเป็น 49.4 , ไม่มีเลย คิดเป็น 21.9

ตารางที่ 42 ครอบครัวยต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

ครอบครัว	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ปรึกษาแนะนำ	176	48.9
จัดหางบประมาณ	18	5
ผู้ประสานงาน	29	8.1
ทั้ง 3 ข้อข้างต้น	137	38.1
รวม	360	100

ครอบครัวยต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย ปรึกษาแนะนำ คิดเป็น 48.9% , จัดหางบประมาณ คิดเป็น 5% , ผู้ประสานงาน คิดเป็น 8.1% , ทั้ง 3 ข้อข้างต้น คิดเป็น 38.1%

ตารางที่ 43 ความสำคัญของการมีครอบครัวกับการมีที่อยู่อาศัย

การมีครอบครัว	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลมากเพราะเตรียมความพร้อม	186	51.7
มีบ้างแต่ช่วยกันในช่วงชีวิตคู่	98	27.2
ไม่มีผลเลยสามารถอยู่ที่เดิมได้	35	9.7
ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน	41	11.4
รวม	360	100

ความสำคัญของการมีครอบครัวกับการมีที่อยู่อาศัยมีผลมากเพราะเตรียมความพร้อม คิดเป็น 51.7% , มีบ้างแต่ช่วยกันในช่วงชีวิตคู่ คิดเป็น 27.2% , ไม่มีผลเลยสามารถอยู่ที่เดิมได้ คิดเป็น 9.7% , ไม่มีผลเพราะไม่คิดแต่งงาน คิดเป็น 11.4%

ตารางที่ 44 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตมากที่สุด

ปัจจัยดำเนินชีวิต	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ปัจจัยลักษณะการทำงาน	77	21.4
ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน	96	26.7
ปัจจัยอารยธรรมต่างประเทศ	28	7.8
ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	159	44.2
รวม	360	100

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตมากที่สุด ปัจจัยลักษณะการทำงาน คิดเป็น 21.4% , ปัจจัยช่วงเวลาการทำงาน คิดเป็น 26.7% , ปัจจัยอารยธรรมต่างประเทศ คิดเป็น 7.8% , ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล คิดเป็น 44.2%

ตารางที่ 45 วิธีการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันที่ใช้มากที่สุด

การใช้จ่าย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เงินสด	67	18.6
บัตรเครดิต	7	1.9
เงินสด + บัตรเครดิต	270	75.0
ระบบธนาคาร	16	4.4
รวม	360	100

วิธีการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันที่ใช้มากที่สุดเงินสด คิดเป็น 18.6% , บัตรเครดิต คิดเป็น 1.9% , เงินสด+บัตรเครดิต คิดเป็น 75.0% , ระบบธนาคาร คิดเป็น 4.4%

ตารางที่ 46 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยมากที่สุด

ปัจจัยสำคัญด้านที่อยู่อาศัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ปัจจัยส่วนตัว เช่น การแต่งงาน	43	11.9
ความสำเร็จของชีวิตครอบครัว	40	11.1
เงื่อนไขทางการเงิน	110	30.6
ทำเลที่ตั้งการเดินทาง	167	46.4
รวม	360	100

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยมากที่สุด ปัจจัยส่วนตัว เช่น การแต่งงาน คิดเป็น 11.9% , ความสำเร็จของชีวิตครอบครัว คิดเป็น 11.2% , เงื่อนไขทางการเงิน คิดเป็น 30.6% , ทำเลที่ตั้งการเดินทาง คิดเป็น 46.4%

ตารางที่ 47 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย

บุคคลสำคัญต่อที่อยู่อาศัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
สามี - ภรรยา (กรณีสมรส)	161	44.7
เพื่อนร่วมงาน	19	5.3
บิดา - มารดา ญาติพี่น้อง	137	38.1
บุคคลที่นับถือ	43	11.9
รวม	360	100

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย สามี - ภรรยา(กรณีสมรส) คิดเป็น 44.7% , เพื่อนร่วมงาน คิดเป็น 5.3% , บิดา - มารดา ญาติพี่น้อง คิดเป็น 38.1% , บุคคลที่นับถือ คิดเป็น 11.9%

ตารางที่ 48 อิทธิพลการเรียนรู้ค่านิยมทัศนคติที่ได้จากการประกอบอาชีพต่อการมีบ้านในฝัน

ประสบการณ์ในอาชีพต่อบ้าน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลเพราะสะท้อนรสนิยม	153	42.5
มีบ้านแล้วแต่โอกาส	117	32.5
น้อย เพราะเป็นตัวของตัวเอง	89	24.7
น้อย เพราะมีบุคคลอื่นทำแทน	1	0.3
รวม	360	100

อิทธิพลการเรียนรู้ค่านิยมทัศนคติที่ได้จากการประกอบอาชีพต่อการมีบ้านในฝันมีผลเพราะสะท้อนรสนิยม คิดเป็น 42.5% , มีบ้านแล้วแต่โอกาส คิดเป็น 32.5% , น้อย เพราะเป็นตัวของตัวเอง คิดเป็น 24.7% , น้อย เพราะมีบุคคลอื่นทำแทน คิดเป็น 0.3%

ตารางที่ 49 เหตุผลในปัจจุบันในการตัดสินใจในเรื่องที่อยู่อาศัย

เหตุผลปัจจุบัน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัว	200	55.6
เพื่อเป็นทรัพย์สินและความมั่นคง	104	28.9
เพื่อเป็นเกียรติยศของครอบครัว	14	3.9
เพื่อเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต	42	11.7
รวม	360	100

เหตุผลในปัจจุบันในการตัดสินใจในเรื่องที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัว คิดเป็น 55.6% , เพื่อเป็นทรัพย์สินและความมั่นคง คิดเป็น 28.9% , เพื่อเป็นเกียรติยศของครอบครัว คิดเป็น 3.9% , เพื่อเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต คิดเป็น 11.7%

ตารางที่ 50 การคาดหวังที่อยู่อาศัยในอนาคต

อนาคตการมีบ้าน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ปลูกหรือซื้อบ้าน / ทาวน์เฮ้าส์	302	83.9
ซื้อคอนโดฯที่สมบูรณ์แบบ	40	11.1
ย้ายไปต่างจังหวัด	18	5
รวม	360	100

การคาดหวังที่อยู่อาศัยในอนาคตปลูกหรือซื้อบ้าน/ทาวน์เฮ้าส์ คิดเป็น 83.9% , ซื้อคอนโดฯที่สมบูรณ์แบบ คิดเป็น 11.1% , ย้ายไปต่างจังหวัด คิดเป็น 5%

ตารางที่ 51 ปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย

ปัจจัยเร่งการมีบ้าน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
การมีครอบครัว	86	23.9
ความต้องการของครอบครัว	57	15.8
การสร้างหลักฐานเป้าหมาย	210	58.3
ภาพพจน์ทางสังคม	7	1.9
รวม	360	100

ปัจจัยส่วนตัวที่เป็นตัวเร่งการตัดสินใจด้านที่อยู่อาศัย การมีครอบครัว คิดเป็น 23.9% , ความต้องการของครอบครัว คิดเป็น 15.8% , การสร้างหลักฐานเป้าหมาย คิดเป็น 58.3% , ภาพพจน์ทางสังคม คิดเป็น 1.9%

ตารางที่ 52 การเปรียบเทียบความต้องการที่อยู่อาศัยกับเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน

เปรียบเทียบเพื่อนร่วมอาชีพ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ไม่แตกต่างกับเพื่อน ๆ	64	17.8
ไม่แตกต่างด้านรูปแบบแต่เน้นความสะดวกและปลอดภัย	158	43.9
แตกต่างด้านประโยชน์ใช้สอย	72	20
แตกต่างกันมากเพราะต้องการความสะดวกสบาย	66	18.3
รวม	360	100

การเปรียบเทียบความต้องการที่อยู่อาศัยกับเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน ไม่แตกต่างกับเพื่อน ๆ คิดเป็น 17.8% , ไม่แตกต่างด้านรูปแบบแต่เน้นความสะดวกปลอดภัย คิดเป็น 43.9% , แตกต่างด้านประโยชน์ใช้สอย คิดเป็น 20% , แตกต่างกันมากเพราะต้องการความสะดวกสบาย คิดเป็น 18.3%

ตารางที่ 53 ความสามารถในการผ่อนชำระเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเทียบกับรายได้

การผ่อนที่อยู่อาศัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
5 - 10 ปี	33	9.2
10 - 20 ปี	65	18.1
20 - 30 ปี	120	33.3
30 ปีขึ้นไป	142	39.4
รวม	360	100

ความสามารถในการผ่อนชำระเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเทียบกับรายได้ 5 - 10 ปี คิดเป็น 9.2% , 10 - 20 ปี คิดเป็น 18.1% , 20 - 30 ปี คิดเป็น 33.3% , 30 ปีขึ้นไป คิดเป็น 39.4%

ตารางที่ 54 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

ปัจจัยภายนอก	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ข้อเสนอทางการเงินที่ดี	67	18.6
ทำเลที่ตั้งที่พอใจ	203	56.4
ข้อเสนอและของแถม	3	0.8
คุณภาพและชื่อเสียงโครงการ	87	24.2
รวม	360	100

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยข้อเสนอทางการเงินที่ดี คิดเป็น 18.6% , ทำเลที่ตั้งที่พอใจคิดเป็น56.4% , ข้อเสนอและของแถม คิดเป็น 0.8% , คุณภาพและชื่อเสียงโครงการ คิดเป็น 24.2%

ตารางที่ 55 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

ปัจจัยภายใน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
การมีครอบครัว	77	21.4
รายได้	206	57.2
ช่วงอายุการทำงาน	12	3.3
สุขภาพกายและใจ	65	18.1
รวม	360	100

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยการมีครอบครัว คิดเป็น 21.4% , รายได้ คิดเป็น 57.2% , ช่วงอายุการทำงาน คิดเป็น 3.3% , สุขภาพกายและใจ คิดเป็น 18.1

ตารางที่ 56 การเปรียบเทียบชีวิตโสดกับการมีคู่สมรส

เปรียบเทียบโสด	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
แตกต่างกันมาก	202	56.1
แตกต่างพอสมควรแต่ปรับตัวได้	83	23.1
แตกต่างเล็กน้อยเพราะเข้าใจกัน	53	14.7
ไม่แตกต่างกัน	22	6.1
รวม	360	100

การเปรียบเทียบชีวิตโสดกับการมีคู่สมรส แตกต่างกันมาก คิดเป็น 56.1% , ต่างพอสมควรแต่ปรับตัวได้ คิดเป็น 23.1% , ต่างเล็กน้อยเพราะเข้าใจกัน คิดเป็น 14.7% , ไม่แตกต่างกัน คิดเป็น 6.1%

ตารางที่ 57 บุคคลภายนอกที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติด้านที่อยู่อาศัย

อิทธิพลบุคคลภายนอก	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ผู้นำทางการเมืองทางสังคม	50	13.9
ดารา - ศิลปินไทย	9	2.5
ดารา - ศิลปินต่างประเทศ	20	5.6
ไม่มีบุคคลใดมีอิทธิพล	281	78.1
รวม	360	100

บุคคลภายนอกที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติด้านที่อยู่อาศัยผู้นำทางการเมืองทางสังคม คิดเป็น 13.9% , ดารา - ศิลปินไทยคิดเป็น 2.5% , ดารา - ศิลปินต่างประเทศ คิดเป็น 5.6% , ไม่มีบุคคลใดมีอิทธิพล คิดเป็น 78.1%

ตารางที่ 58 แนวความคิดการมีที่อยู่ปัจจุบัน

แนวคิดเรื่องที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
บ้านซื้อหรือปลูกสร้างเอง	263	73.1
ทาวน์เฮ้าส์	47	13.1
คอนโดมิเนียม	38	10.6
เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์	12	3.3
รวม	360	100

แนวความคิดการมีที่อยู่ปัจจุบัน บ้านซื้อหรือปลูกสร้างเอง คิดเป็น 73.1% , ทาวน์เฮ้าส์ คิดเป็น 13.1% , คอนโดมิเนียม คิดเป็น 10.6% , เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ คิดเป็น 3.3%

ตารางที่ 59 การคาดหวังการมีที่อยู่อาศัยเมื่อประกอบอาชีพนี้

การคาดหวังที่อยู่อาศัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เมื่อเริ่มประกอบอาชีพ	101	28.1
เมื่อทำงานไประยะหนึ่งมีครอบครัว	79	21.9
สะสมเงินให้มากพอไม่สร้างภาระ	127	35.3
หลังจากได้ปัจจัยอื่น ๆ แล้ว	53	14.7
รวม	360	100

การคาดหวังการมีที่อยู่อาศัยเมื่อเริ่มประกอบอาชีพ คิดเป็น 28.1% , เมื่อทำงานไประยะหนึ่งมีครอบครัว คิดเป็น 21.9% , สะสมเงินให้มากพอไม่สร้างภาระ คิดเป็น 35.3% , หลังจากได้ปัจจัยอื่นๆแล้วคิดเป็น 14.7

ตารางที่ 60 ทิศนคติเกี่ยวกับการมีที่อยู่อาศัยหลังการเกษียณอายุ

ที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อยู่ในที่อยู่ปัจจุบัน	150	41.7
ย้ายไปอยู่อพาร์ทเมนต์	26	7.2
ย้ายไปต่างจังหวัด	108	30
ปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิม	76	21.1
รวม	360	100

ทิศนคติเกี่ยวกับการมีที่อยู่อาศัยหลังการเกษียณอายุที่อยู่ในปัจจุบัน คิดเป็น 41.7% , ย้ายไปอยู่อพาร์ทเมนต์ คิดเป็น 7.2% , ย้ายไปต่างจังหวัด คิดเป็น 30% , ปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิม คิดเป็น 21.1%

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับที่ทำงาน

ความสัมพันธ์บ้านที่ทำงาน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีมากเนื่องจากปัญหาการจราจร	229	63.6
มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง	101	28.1
ไม่สำคัญเนื่องจากรู้ช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า	24	6.7
ไม่สำคัญเนื่องจากเหตุผลส่วนตัว	6	1.7
รวม	360	100

ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับที่ทำงานมีมากเนื่องจากปัญหาการจราจร คิดเป็น 63.6% , มีความสำคัญเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง คิดเป็น 28.1% , ไม่สำคัญเนื่องจากรู้ช่วงเวลาการทำงานล่วงหน้า คิดเป็น 6.7% , ไม่สำคัญเนื่องจากเหตุผลส่วนตัว คิดเป็น 1.7%

ตารางที่ 62 ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องระหว่างบ้านกับที่ทำงาน

ปัจจัยภายนอกบ้านที่ทำงาน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
การจราจรที่สะดวกสบาย	237	65.8
ระบบขนส่งมวลชนและรถสวัสดิการ	57	15.8
ระบบสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์	52	14.4
เพื่อความเป็นส่วนตัวควรอยู่ห่างไกลพอสมควร	14	3.9
รวม	360	100

ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องระหว่างบ้านกับที่ทำงาน การจราจรที่สะดวกสบาย คิดเป็น 65.8% , ระบบขนส่งมวลชนและรถสวัสดิการ คิดเป็น 15.8% , ระบบสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์ คิดเป็น 14.4% , เพื่อความเป็นส่วนตัวควรอยู่ห่างไกลพอสมควร คิดเป็น 3.9%

ตารางที่ 63 รูปแบบที่อยู่อาศัยที่มีความเหมาะสมกับลักษณะการทำงาน

ที่อยู่เหมาะกับอาชีพ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
บ้านพักอาศัย/ทาวน์เฮ้าส์	238	66.1
เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์	42	11.7
คอนโดมิเนียม	58	16.1
โรงแรม	22	6.1
รวม	360	100

รูปแบบที่อยู่อาศัยที่มีความเหมาะสมกับลักษณะการทำงานบ้านพักอาศัย/ทาวน์เฮ้าส์ คิดเป็น 66.1% เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ คิดเป็น 11.7% , คอนโดมิเนียม คิดเป็น 16.1% , โรงแรม คิดเป็น 6.1%

ตารางที่ 64 กรณีย้ายสนามบินไปหนองงูเห่ามีผลต่อการปฏิบัติงานอย่างไร

ย้ายสนามบิน	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลมาก เนื่องจากที่อยู่อาศัยเดิมอยู่ใกล้สนามบินคอนเมือง	128	35.6
มีผลมาก เนื่องจากเพิ่มเวลาและระยะทางการเดินทาง	151	41.9
มีผลบ้าง แต่สามารถหาที่อยู่ใหม่ ใกล้สนามบินได้	36	10
ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการเดินทาง	45	12.5
รวม	360	100

กรณีย้ายสนามบินไปหนองงูเห่ามีผลต่อการปฏิบัติงานอย่างไร มีผลมากเนื่องจากที่อยู่อาศัยเดิมอยู่ใกล้สนามบินคอนเมือง คิดเป็น 35.6% , มีผลมาก เนื่องจากเพิ่มเวลาและระยะทางการเดินทาง คิดเป็น 41.9% , มีผลบ้าง แต่สามารถหาที่อยู่ใหม่ใกล้สนามบินได้ คิดเป็น 10% , ไม่มีผลเนื่องจากทราบช่วงเวลาการเดินทาง คิดเป็น 12.5%

ตารางที่ 65 รูปแบบการเดินทางวิธีใดที่เหมาะสมกับการทำงาน

รูปแบบการเดินทาง	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ไปกลับเองตามปกติ	105	29.2
จัดรถรับ -ส่งระหว่างบ้านกับที่ทำงาน	65	18.1
กำหนดจุดรับ - ส่งพนักงาน	16	4.4
ไปกลับเองและจัดรถรับส่ง	174	48.3
รวม	360	100

รูปแบบการเดินทางวิธีใดที่เหมาะสมกับการทำงานไปกลับเองตามปกติ คิดเป็น 29.2%,จัดรถรับ-ส่งระหว่างบ้านกับที่ทำงาน คิดเป็น18.1%,กำหนดจุดรับ-ส่งพนักงาน คิดเป็น 4.4% , ไปกลับเองและจัดรถรับส่ง คิดเป็น 48.3%

ตารางที่ 66 ปัญหาสำคัญที่สุดต่ออนาคตการมีที่อยู่อาศัย

ปัญหาอนาคตที่อยู่อาศัย	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านปัจจัย 4	138	38.3
การจัดหาทรัพย์สินในช่วงที่ทำงานได้	88	24.4
การเตรียมความพร้อมของครอบครัว	111	30.8
เกียรติยศความภาคภูมิใจในชีวิต	23	6.4
รวม	360	100

ปัญหาสำคัญที่สุดต่ออนาคตการมีที่อยู่อาศัย การสร้างปัญหาพื้นฐานด้านปัจจัย 4 คิดเป็น 38.3% , การจัดหาทรัพย์สินในช่วงที่ทำงานได้ คิดเป็น 24.4% , การเตรียมความพร้อมของครอบครัว คิดเป็น 30.8% , เกียรติยศความภาคภูมิใจในชีวิต คิดเป็น 6.4%

ตารางที่ 67 สวัสดิการขององค์กรที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย

สวัสดิการที่อยู่อาศัยขององค์กร	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
มีผลมากเพราะเป็นสิทธิ	143	39.7
มีผลเพราะทำให้ต้นทุนต่ำลง	88	24.4
ไม่มีผลเพราะน้อยเกินไปกว่าความต้องการ	90	25
ไม่มีผลเพราะเงื่อนไขไม่สอดคล้องกับความต้องการ	39	10.8
รวม	360	100

สวัสดิการขององค์กรที่มีผลต่อการตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัย มีผลมากเพราะเป็นสิทธิ คิดเป็น 39.7% มีผลเพราะทำให้ต้นทุนต่ำลง คิดเป็น 24.4% , ไม่มีผล เพราะน้อยเกินไปกว่าความต้องการ คิดเป็น 25% , ไม่มีผลเพราะเงื่อนไขไม่สอดคล้องกับความต้องการ คิดเป็น 10.8%

ตารางที่ 68 การพิจารณาชีวิตหลังการเกษียณอายุ

ชีวิตหลังเกษียณอายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
คิดเพราะต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า	204	56.7
คิดเพราะทำงานต่อไปได้	83	23.1
ไม่คิดเพราะยังไม่ถึงเวลาคิด	30	8.3
ไม่คิดเพราะสามารถสะสมเงินไว้ระหว่างการทำงาน	43	11.9
รวม	360	100

การพิจารณาชีวิตหลังการเกษียณอายุ คิดเพราะต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า คิดเป็น 56.7% , คิดเพราะทำงานต่อไปได้ คิดเป็น 23.1% , ไม่คิดเพราะยังไม่ถึงเวลาคิด คิดเป็น 8.3% , ไม่คิด เพราะสามารถสะสมเงินไว้ระหว่างการทำงาน คิดเป็น 11.9%

ตารางที่ 69 การวางแผนการดำเนินชีวิตหลังเกษียณอายุการทำงาน

การวางแผนหลังเกษียณ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ใช้ชีวิตเรียบง่ายสงบ	106	29.4
ทำธุรกิจส่วนตัวเพื่อความสำเร็จ	134	37.2
พักผ่อนท่องเที่ยวให้รางวัลกับชีวิต	84	23.3
ทำคนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม	36	10
รวม	360	100

การวางแผนการดำเนินชีวิตหลังเกษียณอายุการทำงาน ใช้ชีวิตเรียบง่ายสงบ คิดเป็น 29.4% , ทำธุรกิจส่วนตัวเพื่อความสำเร็จ คิดเป็น 37.2% , พักผ่อนท่องเที่ยวให้รางวัลกับชีวิต คิดเป็น 23.3% , ทำคนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม คิดเป็น 10%

ตารางที่ 70 ทักษะคติเกี่ยวกับอาชีพของประชากรหลังเกษียณอายุ

ทัศนคติหลังเกษียณอายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ภาคภูมิใจในภาระหน้าที่ของตนเอง	134	37.2
ทำงานไปตามหน้าที่แต่สนุกสนานกับการท่องเที่ยว	96	26.7
รู้สึกเบื่อหน่ายการทำงานแต่เสียค่ารายได้ และโอกาสท่องเที่ยว	25	6.9
ไม่คิดอะไรมาก ทำตนความรับผิดชอบ	105	29.2
รวม	360	100

ทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพของประชากรหลังเกษียณอายุ ภาคภูมิใจในภาระหน้าที่ของตนเอง คิดเป็น 37.2% , ทำงานไปตามหน้าที่แต่สนุกสนานกับการท่องเที่ยว คิดเป็น 26.7% , รู้สึกเบื่อหน่ายการทำงานแต่เสียค่ารายได้ และโอกาสท่องเที่ยว คิดเป็น 6.9% , ไม่คิดอะไรมาก ทำตนความรับผิดชอบ คิดเป็น 29.2%